

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

У комітетах Верховної Ради

Проект закону про місцевий референдум доопрацюють з іноземними експертами

СТОР. 2

Інтерв'ю

Незалежність — не подарунок долі, а вибір громадян

СТОР. 4

Фоторепортаж

Комп'ютерна грамота від святого отця

СТОР. 8

№ 23 (5023) ВІВТОРОК, 8 ЛЮТОГО 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Глава парламенту ознайомиться з будівництвом лікарні

Сьогодні Голова Верховної Ради України Володимир Литвин відвідає з робочою поїздкою Житомирську область.

Глава парламенту ознайомиться з ходом будівельних робіт третього корпусу стаціонару Червоноармійської центральної районної лікарні та зустрінеться з працівниками медичного закладу, мешканцями селища Червоноармійськ та району. В Новограді-Волинському В. Литвин відвідає школу № 8, огляне будівельні роботи та поспілкується з педагогічним колективом, мешканцями міста.

В аеропорту «Київ-Жуляни» стався терористичний акт. Навчальний

Учора столичні медики разом із антитерористичним центром при СБУ у м. Києві ліквідували наслідки терористичного вибуху у столичному аеропорту. Це було навчальне тренування в рамках підготовки лікувально-профілактичних закладів Головного управління охорони здоров'я КМДА до медичного супроводу фінальної частини чемпіонату Євро-2012 з футболу. За легендою о 9 годині 45 хвилин по телефону 103 надійшла інформація: «В аеропорту стався терористичний акт, у результаті якого потерпіло 45 громадян, загинуло 10 осіб». На території аеропорту бригади Київського міського центру екстреної медичної допомоги служби медицини катастроф провели первинне сортування потерпілих та їх розподіл по медичних закладах. Навчання пройшло згідно з планом. Усі залишилися живі.

Не будь байдужим

Під такою назвою вчора в Києві відбулося літературне дійство, яке ініціювала громадська організація «Не будь байдужим!». Під стінами Національного педагогічного університету ім. М. Драгоманова учасники акції — письменники Ірена Карпа, Сашко Ірванець, Олег Коцарев та студенти українських вишів — декламували твори про історичного «героя» і розмірковували про продажність високопоставлених освітян. За словами очільника громадського руху «Не будь байдужим!» Оксани Левкової, мета акції — затаврувати ганьбою тих діячів освіти, культури та науки, які розробляють, пропагують та підписуються під антиукраїнськими програмами та документами.

СТОР. 6

За самовільно знесену у власній квартирі стіну можна отримати 12 років в'язниці

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Від минулої суботи почав діяти Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності за окремі правопорушення в житлово-комунальному господарстві», який підвищив штрафи за знищення зелених насаджень та встановив кримінальну відповідальність за знищення чи пошкодження об'єктів житлово-комунального господарства.

СТОР. 6

ПОДІЇ

Школи закрито на карантин

Надзвичайна протиепідеміологічна комісія виконавчого комітету Луганської міськради ухвалила з 7 лютого призупинити заняття в загальноосвітніх навчальних закладах міста. Рішення прийнято у зв'язку з підвищенням захворюваності на ГРВІ. Загалом на Луганщині зачинили 182 школи, **повідомляє наш власкор Алла АНТІПОВА.**

«У нас у кафе курять скрізь»

79 відсотків обстежених барів, кав'ярень та ресторанів столиці порушують норми закону щодо обмеження куріння у громадських місцях

Такі результати власного моніторингу вчора на прес-конференції оприлюднили члени проекту «Київ без тютюнового диму».

— За законом, у барах чи кав'ярнях зали для некурців мають становити не менш як 50 відсотків. Більше того, їх потрібно обладнувати в такий спосіб, щоб тютюновий дим не поширювався на цю територію, — нагадує керівник проекту Тарас Шевченко. — Тому ми моніторили не лише існування залів для курців та некурців, а й ефективне їх розділення. Висновки виявилися невтішні.

СТОР. 7

Протестують проти підвищення плати за гуртожиток

Кількасот студентів Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя вийшли з протестами під стіни вишу у зв'язку з підвищенням майже вдвічі плати за проживання у гуртожитку. Якщо раніше ті, хто навчається на державній формі, за місце платили сто гривень на місяць, то тепер доведеться викласти 180—190. Найбільше їх обурило те, що оплату збільшили заднім числом, тобто з жовтня місяця. Та й умови у гуртожитках з підвищенням оплати не поліпшилися. В ректораті пояснюють, що до цього непопулярного кроку змушені були вдатися через перевірку КРУ. Раніше проживання студентів частково дотувалося з державних коштів, проте це виявилося незаконним. Наказ про підвищення плати був прийнятий ще наприкінці вересня минулого року, але його не оголошували, шукаючи шляхів, щоб уникнути цього, однак так нічого й не придумали, **передає наш власний кореспондент у Тернопільській області Любов ЛЕВИЦЬКА.**

КОРОТКО

- В акваторії порту Поті (Грузія) потонуло судно «Григорій Петровський» (під прапором України). Всіх 11 членів екіпажу, серед них одну жінку, врятовано **(Укрінформ).**
- Ім'я космонавта Георгія Берегового матиме школа в його рідному селі на Полтавщині **(Укрінформ).**
- Біля села Софіївки Компаніївського району знайдені тіла ректора й декана Кіровоградського державного педуніверситету, що загинули під кригою **(Укрінформ).**
- Інфляція в Україні у січні становила 1%, повідомили у Держкомстаті.

КМДА цього року виділить 70 млн. грн. на муніципальні надбавки освітянам і медикам (УНІАН)

У НОМЕР

Депутати мають пройти професійну школу підготовки

Говорячи про ефективний законодавчий процес в Україні, треба дотримуватися або європейської, або радянської моделі парламентаризму. Про це заявив заступник Голови Верховної Ради України **Микола Томенко (на знімку)** під час зустрічі з представниками всеукраїнської зимової правничої школи «Шлях до успіху молодого юриста», перебуваючи з робочою поїздкою у Закарпатській області.

Він вважає, що оскільки в Україні де-факто відсутні «народні депутати», то цей термін потрібно ліквідувати в Конституції і де-юре. На його переконання, наша країна мусила б піти європейським шляхом. Це означає, що депутатів має обирати не лише суспільство на виборах, депутати повинні пройти професійну школу підготовки, а не вчитися в парламенті, як працювати в законодавчому процесі. «Вочевидь, що під час внесення змін до Конституції України потрібно ліквідувати термін «народний депутат», бо ми рухаємося до європейської моделі, і у Верховній Раді мають працювати депутати Верховної Ради, тобто люди, які професійно підготовлені до постійної законодавчої роботи і які пройшли відбір через політичні партії та українське суспільство», — наголосив М. Томенко.

Перебуваючи у Закарпатській області, заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко зустрівся з викладачами та студентами Закарпатського художнього інституту імені А. Ерделі. Відповідаючи на запитання студентів щодо перспектив прийняття нового закону про вищу освіту, Микола Томенко назвав ненормальністю освітній фаховий рівень вищого навчального закладу визначати кількістю студентів. Заступник глави парламенту висловив переконання, що реформа освіти потрібна, але «її треба робити спільно з викладачами і студентами, а не проти викладачів і студентів».

Прес-служба Миколи ТОМЕНКА.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про схвалення рішення Президента України щодо направлення миротворчого контингенту для участі України в наданні підтримки Операції ООН у Кот-д'Івуарі

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Схвалити рішення Президента України щодо направлення миротворчого контингенту з числа миротворчого контингенту України, який діє у складі Місії ООН у Ліберії, для участі України в наданні підтримки Операції ООН у Кот-д'Івуарі у строки, визначені Радою Безпеки ООН, на період до трьох місяців.

2. Фінансування витрат, пов'язаних з участю України в наданні підтримки Операції ООН у Кот-д'Івуарі, здійснювати за рахунок коштів Державного бюджету України з подальшим відшкодуванням цих витрат Організацією Об'єднаних Націй.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 4 лютого 2011 року.
№ 3001-VI.

Світ нагадує пляшку шампанського — у будь-який момент може вистрілити

Учора Голова Верховної Ради України Володимир Литвин зустрівся з головою Організації з безпеки та співробітництва у Європі (ОБСЄ) міністром закордонних справ Литви Аудроніусом Ажубалісом **(на знімку)**, котрий відвідав Україну для зустрічі з керівництвом держави. Співбесідники обговорили підготовку України до головування в ОБСЄ у 2013 році та роботу безпосередньо самої організації у нашій державі.

Глава українського парламенту високо оцінив співробітництво по лінії парламентів України та Литви, відзначивши, що ми добре розуміємо один одного і є про що говорити і спільно перейматися проблемами, які доведеться вирішувати завтра. Тож наразі, наголосив В. Литвин, форму стратегічного партнерства між країнами треба наповнити конкретним змістом. А ті питання, які чинний голова ОБСЄ визначив ключовими під час свого головування, зазначив керівник українського парламенту, є свідченням об'ємного бачення процесів у світовому просторі та розуміння, у якій послідовності їх треба вирішувати.

«Світ нагадує пляшку шампанського, з якої вже зняли дріт, яку трясуть і залишається лише вистрілити корком, — сказав В. Литвин. — Коли починає домінувати політика і немає довіри, діалогу між владою і суспільством, ситуація може стати вибухонебезпечною».

Голова Верховної Ради висловив переконання, що нинішнє головування України в комітеті ПАРЄ (по лінії ПАЧЕС), проведення чемпіонату з футболу Євро-2012, а також майбутнє головування нашої держави в ОБСЄ в 2013 році є шансом для України не на словах, а на ділі довести, що «ми не сусіди Європи, а сусіди по Європі». В. Литвин висловив сподівання, що співпраця з міжнародними організаціями сприятиме подоланню проблем у наших відносинах з Європейським Союзом, а також внутрішньому облаштуванню країни.

Учора голова ОБСЄ міністр закордонних справ Литви А. Ажубаліс також зустрівся з Президентом України Віктором Януковичем, Прем'єр-міністром Миколою Азаровим, міністром закордонних справ Костянтином Грищенком та з представниками політичних партій і громадянського суспільства. А сьогодні голова ОБСЄ відбуде до Молдови, де обговорюватиме прогрес подолання Придністровського конфлікту та інші теми.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Півріччя буде визначальним

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин наголошує, що найближчі півроку «будуть не лише критично важливими, а й фактично визначальними для України».

В інтерв'ю телеканалу «Рада» глава парламенту зазначив, що Україна стоїть на порозі двадцятої річниці незалежності, а «це, якщо хочете, надзвичайно критичний період для будь-якої країни, яка проходила етап свого державного становлення». Він порівняв будівництво державного дому зі спорудженням будівлі. «Як відомо, внутрішнє облаштування будь-якої будівлі відбирає набагато більше сил, потребує набагато більше витримки, тривалого часу, ніж спорудження її каркаса», — сказав Голова Верховної Ради, підкресливши, що «резерви та ресурси, нагромаджені попередніми поколіннями, вичерпані, і фактично мова йде про те, що Україна, як незалежна держава має розвиватися на своїй власній основі».

За словами керівника парламенту, люди заплатили надзвичайно велику ціну за незалежність, насамперед у соціально-економічному плані: «творення суверенної держави часто-густо здійснюється за рахунок людей».

Щодо процесів, які відбуваються на міжнародній арені, В. Литвин вкотре наголосив, що «Україні вкрай важливо утвердитися вагомим гравцем, не демонструвати свою провінційність». За його словами, все це вимагає постійного конструктивного діалогу. «Я неодноразово закликав до організації постійно діючого «круглого столу» на основі нульового варіанта — коли влада відкине свої претензії до опозиції, а опозиція — до влади», — наголосив він.

В. Литвин відверто заявив, що «припустився певної емоційної помилки, коли сказав при відкритті сесії, що критикувати — «рабська звичка». Він зауважив, що «це слова, які належать одному з американських президентів, але їх не можна застосовувати до нинішніх українських реалій». «Я — за критику, але за критику, яка б несла реальне підгрунтя і не переходила в критиканство», — наголосив В. Литвин.

Керівник парламенту підкреслив, що роботи на нинішню сесію надзвичайно багато. Верховна Рада України повинна буде розглянути більше тисячі питань, і це при тому, що 5—7 законопроектів надходять щоденно від уряду, Президента України, народних депутатів. «Ця сесія багато в чому буде визначати, як буде далі розвиватися Україна: або ми підемо вперед, отримаємо певні позитивні зрушення і результати, або будемо відкочуватися назад. Друге — неприпустимо, у нас немає задньої передачі. Ми повинні рухатися вперед, припинивши в країні політичну війну», — сказав В. Литвин.

Проект закону про місцевий референдум доопрацюють з іноземними експертами

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Ухвалений 20 років тому Закон «Про всеукраїнський та місцеві референдуми» свого часу відіграв важливу роль. Проте на даний час застарів. Він частково не відповідає Конституції та не може належним чином забезпечити права громадян на участь у місцевих референдумах. На цьому наголошували учасники «круглого столу» на тему: «Проблеми законодавчого регулювання місцевих референдумів: український та зарубіжний досвід. Обговорення проекту закону про місцевий референдум», який відбувся вчора в Комітеті Верховної Ради з питань державного будівництва та місцевого самоврядування.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Народні депутати Юрій Ключковський, Сергій Подгорний, голова Комітету Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Олександр Омельченко.

Прикладом неефективності чинного закону, за словами голови комітету Олександра Омельченка, може слугувати ситуація в столиці, яка мала місце кілька років тому. Тоді кияни ініціювали проведення референдуму щодо ефективності столичної влади. Відповідно до закону, це рішення мав затвердити київський міський голова. Звісно ж, ні він, ні сесія Київради цього не зробили. «Закінчилося все тим, що Президент призначив голову Київської міської державної адміністрації, який фактично став міським головою», — зазначив О. Омельченко.

Проект закону містить чимало новацій. Зокрема, дає визначення термінів: «місцевий референдум», «питання місцевого значення», «результати місцевого референдуму». Чого, за словами заступника міністра юстиції Інни Ємельянової, немає в чинному нормативному акті, що «значно ускладнює реалізацію конституційного права громадян на вирішення питань місцевого значення». Крім того, передбачається, що місцевий референдум може бути імперативний (його рішення мають обов'язковий характер), консультативний (проводиться з метою з'ясування думки громади з того чи іншого питання) та повторний (проводиться у разі визнання імперативного референдуму недійсним).

Загалом зауважень щодо проекту закону висловлювалося чимало. Містяться вони й у висновку Головного науково-експертного управління. Однак запропонована комітетом форма роботи над документом — публічне обговорення проекту за участі іноземних експертів дає шанси, що до другого читання він буде суттєво доопрацьований.

Олена ГОРБУНОВА.

☞ ПРИЧИНИ ДЛЯ УХВАЛЕННЯ НОВОГО ЗАКОНУ:

- ➤ *застаріле та неефективне правове регулювання механізму організації та проведення місцевих референдумів;*
- ➤ *наявність у чинному законі потужного адміністративного чинника, який не дає змоги в багатьох випадках відбутися місцевому референдуму;*
- ➤ *недостатня взаємодія органів місцевого самоврядування і структур громадянського суспільства на місцях;*
- ➤ *брак контролю за діяльністю місцевої влади територіальними громадами;*
- ➤ *необізнаність територіальних громад із можливими шляхами вирішення місцевих проблем;*
- ➤ *пасивність місцевих громад, які зневірилися у можливості впливати на прийняття тих чи інших рішень місцевою владою.*

У ФРАКЦІЯХ

Комуністи не підтримають ініціативи уряду

Комуністична партія не підтримує жодну із запропонованих урядом реформ (пенсійну і земельну реформи, Трудовий і Житловий кодекси). Тому фракція КПУ не голосуватиме за них, заявив днями лідер КПУ Петро Симоненко.

А народний депутат Катерина Самойлик, **повідомляє прес-служба КПУ,** упевнена: скасування мораторію на продаж сільськогосподарських земель призведе до обезземелювання селян. Створення ринку сільськогосподарської землі, на її думку, насамперед вигідне великому капіталу. «Оскільки нині основною частиною земельних ресурсів володіють кілька сільськогосподарських холдингів, що належать олігархічним кланам. У разі скасування мораторію всі вершки зберуть саме вони, отримавши першочергове право викупу паїв», — упевнена Катерина Самойлик.

Крім того, за словами народного депутата, не останню роль у майбутньому «земельному дерибані» відіграє також відсутність у селян якісної сільськогосподарської техніки.

☞ **Факт**

Згідно з даними Рахункової палати, машинобудування для українського АПК перебуває в критичному стані, випуск техніки вітчизняними підприємствами постійно зменшується. У результаті виробники сільськогосподарської продукції забезпечені технікою лише наполовину, а машинно-тракторний парк потребує оновлення майже на 90%.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Потрібно розробити закон про статус малого й середнього бізнесу, де прописати права й обов'язки як для підприємців, так і для чиновників. Про це під час «круглого столу» на тему «Середній і малий бізнес як платформа виходу із кризи української економіки» заявила **голова парламентського Комітету з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва Наталя КОРОЛЕВСЬКА.**

Пропишуть права й обов'язки для підприємців і чиновників

«Сьогодні робоча група Ради підприємців при Верховній Раді цим уже займається. Ми зможемо запропонувати парламенту законодавчі ініціативи, які стануть економічною основою для нашої країни», — наголосила вона.

За словами голови комітету, головне завдання — не допустити прийняття експериментів, що їх пропонує влада, і контролювати виконання законів. Крім того, аргументовано з альтернативними пропозиціями довести, що прийнято не той Податковий кодекс. Такий документ не здатний вибудувати сильну економіку.

☞ ДОСЛІВНО

Наталя Королевська: «Треба зробити все, щоб минула економічна криза, яка сьогодні частково стала соціальною, не переросла в кризу поколінь. А також не вибудовувати економіку в борг і не підміновувати економіку необхідні фундаментальні рішення псевдореформами».

Вона впевнена, що прийняття непрофесійних рішень призведе до ліквідації сотні тисяч робочих місць і до руйнування десятків тисяч підприємств. «Тому наша мета — побудувати економіку XXI століття. Я вірю, що таку модель сьогодні можуть запропонувати саме «люди справи», — підкреслила голова профільного комітету.

Народний депутат розповіла, що, перебуваючи в Давосі, було дуже приємно почути слова прем'єр-міністра Великобританії Девіда Кемерона про те, що найбільше у Європі необхідний агресивний трансконтинентальний поштовх для підприємницької ініціативи. «Чому європейці це розуміють, а в нас відбувається трансконтинентальний наїзд на малий і середній бізнес», — сказала вона.

Учасники «круглого столу» неодноразово відзначали, що потрібно сформувати такі правила гри, за якими вибудовуватимуться конструктивні відносини між бізнесом і владою.

Сергій МЕЛЬНИК.

Допоможи собі сам,

або Нема грошей — ламай стереотипи мислення населення

ПЕНСІЙНА РЕФОРМА

Законопроект № 7455, що з'явився в парламенті за два тижні до нового року і який у народі пов'язують зі стартом пенсійної реформи в Україні, зчинив чимало галасу в країні. Його вже вдруге уряд відкликає на доопрацювання. Однак надії на те, що підвищення пенсійного віку все-таки буде скасовано, практично немає. Україна опинилася в занадто скрутному становищі, щоб відмовитися від цієї ідеї. Країна перебуває на краю демографічної západини, схожої на ті, в яких ми були після голодомору та Великої Вітчизняної війни.

Система стара, як... Бісмарк

Від прийдешньої реформи народ очікує підвищення пенсій, а уряд поки що може запропонувати тільки збільшення віку для тих, хто збирається на заслужений відпочинок. Згадані обставини ніяк не пов'язані між собою. Збільшивши кількість працюючих, Кабмін просто намагається систему пенсійного забезпечення перевести на «рейки самоокупності». І не більше. А суть самої реформи полягає, насамперед, у тому, щоб на призначену допомогу по старості кожен громадянин міг розраховувати на заслужений і повноцінний відпочинок від трудів своїх праведних.

На жаль, солідарна система пенсійного забезпечення в чистому вигляді практично не здатна працювати в III тисячолітті. Системні збої вона почала давати наприкінці XX — початку XXI століття. До того ж ідеться не про Україну. Серйозні проблеми передусім торкнулися тих країн, де населення в демографічному відношенні почало старіти. А недавня всесвітня криза продемонструвала ще й уразливість пенсійних фондів до масштабних фінансових потрясінь. Саме тому Міжнародний валютний фонд, який нині позичає нам гроші, «настійно рекомендує», і не тільки нам, створювати альтернативні джерела для утримання непрацездатного населення.

Між іншим, наявна солідарна система пенсійного забезпечення була створена ще в другій половині XIX століття Бісмарком, залізним канцлером Німецької імперії. Солідарна піраміда мала працювати (і практично двісті років відпрацювала) за принципом: сьогодні я здоровий і працюю, отже, плачу тим, хто старий і немічний. Завтра я стаю на їхнє місце, і вже моє існування до кінця днів оплачують ті, хто молодший і трудиться. Пізніше цю систему назвали ще й розподільною. На її базі досі працюють практично всі солідарні системи у світі. Однак у півстолітті тому піраміди почали падати. У розвинених країнах стали розвиватися інші способи забезпечення громадян у старості. Це так звані накопичувальні системи, що формуються за рахунок внесків майбутніх пенсіонерів.

Страшна правда про «світле» майбутнє

Тепер цей шлях треба буде пройти й Україні. За ідеєю, саме нові надходження від працюючої молоді дозволять нам підтримати безгрошову старість. Держава повинна «дати зелене світло» так званому другому і третьому рівням пенсійного забезпечення. Другий, як правило, формується за рахунок добровільних внесків працездатного населення, а третій — за рахунок коштів приватного капіталу, що бажає преміювати відданість свого персоналу. Між іншим, «корпоративну» надбавку до пенсії, так званий третій рівень, уже організували в Нацбанку України, впроваджує на своїх підприємствах і «Нафтогаз України». Однак, для того щоб обидва рівні повноцінно запрацювали на державному рівні, Україні потрібно ще прийняти низку досить серйозних законів, які чітко регулюють обіг грошей у країні й гарантують збереження зібраних у населення коштів.

Задля справедливості варто зазначити, що не у всіх країнах, де був запроваджений другий або третій рівні, досвід був успішний. Тому наш уряд поки що тільки вивчає наявну світову практику і міркує над тим, як успішні методики адаптувати до українських реалій.

А от про українські реалії та найближчі виклики, що стоять перед нацією, нам допоможе розібратися **директор Інституту демографії Елла Лібанова,** котра входить до робочої групи при Кабінеті Міністрів, що займається розробкою нового пенсійного законодавства. Демографи, до речі, про старіння нації б'ють на сполох уже майже дві п'ятирічки поспіль. Однак політики, які постійно заграють із електоратом, усе не наважуються відкрити очі народу. На жаль, тепер, коли відкладати реформу в довгий ящик уже не дозволяє ні МВФ, ні вимога сучасності, населення змушене дізнатися всю страшну правду про своє «світле» майбутнє.

— Сьогодні на 10 осіб працездатного віку припадає четверо пенсіонерів, а на 10 платників страхових внесків — 9 осіб, які одержують пенсію, — пояснює Елла Лібанова. — У 2025 році буде перейдено своєрідний Рубікон — кількість платників пенсійних внесків і кількість пенсіонерів зрівняється. Це означає, що середній платник внесків змушений буде зі своїх відрахувань у Пенсійний фонд самостійно фінансувати одну середню пенсію. Цілком зрозуміло, що підвищення співвідношення чисельності пенсійного й працездатного населення неминуче провокує зростання співвідношення чисельності пенсіонерів і платників пенсійних внесків. До того ж друге співвідношення завжди більше, ніж перше. Адже не всі люди працездатного віку працюють, не всі, хто працює, платять внески. Але всі люди похилого віку одержують пенсію. У нас же ситуація поглиблюється ще й тим, що величезна кількість громадян, які не досягли пенсійного віку, за українським законодавством також претендують на утримання за рахунок держави (йдеться про пільгові категорії громадян, які йдуть на заслужений відпочинок у 30—40 років. — **Авт.**).

— Отже, з'являються демографічно обумовлені проблеми. Зростають потреби в медичній і соціальній допомозі, у тому числі й у зв'язку зі зміною вікового складу населення. Нація старіє, а старші люди об'єктивно менш здорові й більше потребують медичної допомоги та соціальної опіки. А оскільки пенсія завжди й скрізь нижча, ніж заробітна плата або доходи від зайнятості в цілому, то збільшення чисельності пенсіонерів може стати додатковим чинником, що провокує бідність населення, — впевнена Елла Марленівна. — Принаймні це безумовно стане причиною зростання бюджетних витрат на подолання цієї самої бідності.

Нехай не ображаються люди похилого віку, майже всі молоді неминуче стають старими. А їх утримання — завжди тяжка ноша для суспільства. Отож наша ноша щорік непосильніша. Якщо порівнювати розподіл соціальних трансфертів з європейською практикою, то Україна на старих людей витрачає найбільше від усіх.

☞ ЄВРОПЕЙСЬКА СТАТИСТИКА

Із загального обсягу соціальних витрат на допомогу людям похилого віку загалом по Євросоюзу витрачається близько 41%, у Польщі — 55, а в Україні — 68! Якщо розглядати державні видатки на літніх людей у процентному співвідношенні до наявного ВВП, то Латвія, Естонія і Литва, приміром, на них навчилися витрачати близько 6% ВВП, а Україна — 18!

— Ми вимушено все соціальне страхування, що далі, то більше, зводимо до пенсійного, — констатує демограф. — Це — шлях у безвихідь. Інша річ, що ми не можемо ігнорувати проблеми старшого покоління. Питання навіть не в тім, що це якесь навантаження на економіку. Питання не в тім, що потрібно адекватно змінювати пенсійну систему, хоча це теж важливо. Питання в тім, що змінюються сутнісні речі, пов'язані зі споживанням, поведінкою, менталітетом нації, з нашими потребами в охороні здоров'я та в соціальних послугах.

Ірина ЛЬВОВА.

ЗАЯВА народних депутатів України — членів Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці щодо проекту закону України «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи» (реєстр. № 7455 від 13.12.10 р.)

2 лютого 2011 року Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці розглянув на своєму засіданні проект закону України «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи», поданий Кабінетом Міністрів України.

За результатами розгляду народні депутати — члени комітету — дійшли висновку, що урядом, на жаль, не враховано спільних напрацювань трьох сторін соціального діалогу та наукових установ. Змушені констатувати, що комплекс запропонованих у законопроекті заходів не розв'язує проблеми фінансової стабілізації солідарної системи пенсійного страхування.

Прикро, але треба визнати, що так широко анонсоване запровадження пенсійної реформи звелося до пропозицій впровадити жорсткіші умови пенсійного забезпечення, а саме: підвищити вік виходу на пенсію і збільшити нормативний страховий стаж, переглянути умови призначення та перерахунку пенсій, виплати пенсій працюючим пенсіонерам тощо.

Особливе занепокоєння у членів комітету викликає те, що пропонується також змінити не на краще умови пенсійного забезпечення військовослужбовцям, інвалідам, батькам та дружинам військовослужбовців, які загинули (померли) під час проходження військової служби тощо. Автори законопроекту навіть не взяли до уваги, що під час прийняття таких доленосних для цих людей рішень треба враховувати особливості умов праці (служби), обмеження прав і свобод, пов'язаних з її проходженням, та важливість виконання ними завдань щодо оборони держави тощо.

Народні депутати — члени комітету — наполягають на тому, що **пенсійна реформа повинна здійснюватися на системних засадах,** перевірених досвідом інших країн та адаптованих до українських умов, а саме:

соціальної справедливості, прийнятності, розуміння та підтримки реформи широкими верствами населення;

свободи вибору, підвищення зацікавленості і відповідальності громадян за свій добробут у старості;

сприяння зростанню національних заощаджень та економічному розвитку країни;

захищеності від політичних ризиків.

Успішне реформування пенсійної системи потребує створення економічних передумов, а саме:

зростання виробництва, зміцнення фінансового стану підприємств і відповідне нарощування фінансових можливостей пенсійної системи;

розширення продуктивної зайнятості населення, мінімізація прихованого безробіття, тіньової зайнятості, захист трудових і соціальних інтересів громадян України на іноземних ринках праці;

погашення заборгованості із заробітної плати, підвищення її розміру і збільшення питомої ваги у валовому внутрішньому продукті;

розширення бази сплати пенсійних внесків за рахунок охоплення пенсійним страхуванням усіх категорій юридичних і фізичних осіб;

припинення практики списання та реструктуризації заборгованості підприємств перед Пенсійним фондом;

скасування пільг у сплаті пенсійних внесків і заборона запровадження нових пільг у виплаті пенсій без визначення джерел їх фінансування;

переведення фінансування виплат пенсій пільговим категоріям їх одержувачів з Пенсійного фонду на Державний бюджет України тощо.

Підсумовуючи викладене, необхідно зазначити, що без створення належних передумов неможливо побудувати ефективну та справедливу пенсійну систему, забезпечити ефективний захист права людини на пенсійне забезпечення. Правове регулювання пенсійної реформи має здійснюватися виняткова на основі положень Конституції та законів України. При цьому досягнутий рівень пенсійного забезпечення не повинен бути зменшений. Водночас у законодавстві має бути закріплено ефективний механізм реалізації цих гарантій і відповідальність за їх недотримання.

Народні депутати України — члени комітету — на своєму засіданні прийняли рішення звернутися до Верховної Ради України з пропозицією відхилити проект закону України про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи (реєстр. № 7455 від 13.12.10 р.), Президента України В. Януковича з проханням взяти під особистий контроль виконання плану дій уряду з впровадження економічних реформ на 2010—2014 рр. «Благополучне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» в частині впровадження заходів, пов'язаних з пенсійною реформою, а також внести пропозиції щодо кадрових змін у Міністерстві соціальної політики, зокрема, порушити питання про відповідність обійманій посаді першого заступника міністра соціальної політики В. Надраги. Сподіваємося, що уряд разом з парламентом зможе якомога швидше подолати серйозні труднощі, які виникли на шляху впровадження пенсійної реформи.

Незалежність — не подарунок долі, а вибір громадян

У 1991 році українці — несподівано навіть для себе — змогли нарешті отримати незалежну державу. Того ж року пройшли і перші президентські вибори, на яких переміг тодішній Голова Верховної Ради Леонід Кравчук. Разом із Леонідом Макаровичем у затишному особнячку на вулиці Грушевського, де розташовується товариство дружби «Україна — Китай», ми спробували відтворити, як здобувалася незалежність у ті дні.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Осінь 1991 року. Кремлівська зустріч із Президентом СРСР Михайлом Горбачовим.

А ЦК КПУ був проти...

— 1991 рік розпочався дуже жорсткими заходами з боку центру — Москви і, мабуть, таки з боку Горбачова. Ви ж пригадуєте, в січні 91-го штурм телевежі у Вільнюсі, загинули люди, потім Баку...

— Так, це була агонія Радянського Союзу, який вмирав повільно, але продовжував сіяти зерна ненависті і жорстокості, що й проявилося у різних його куточках.

Звичайно, ми не були готові в 90-му, та й на початку 91-го року, до радикальних кроків. Я, наприклад, як другий секретар ЦК, пізніше Голова Верховної Ради, ще вірив, що ми можемо реформувати Радянський Союз, одержавши (частково це просочувалося у пресу) більше прав як союзна радянська республіка.

Я запропонував прийняти Декларацію про економічний суверенітет України. Потім запропонував свій варіант розвитку компартії України, статут і програму. Статут з деякими змінами прийняли, а замість програми ухвалили програмні принципи. Тобто ми не просто декларували, а й, будемо говорити, не дуже рішуче, не дуже переконливо, почали діяти, щоб можна було зберегти ситуацію, реформувавши її. Але цього зробити не вдалося.

— На 17 березня того самого року Москва призначила всесоюзний референдум з метою зберегти імперію під виглядом Радянського Союзу. Коли Москва приймала це рішення, вона радилась із союзними республіками, з вами особисто? Інформували вас про те, що вони задумали?

— Ми знали, що такий референдум готується. Але не могли заборонити його проведення. Бо дуже важливо запитати в людей, як вони ставляться до своєї держави, до тих змін, які відбуваються. Якби ми спробували заборонити, як це зробили у Прибалтійських республіках, це було б украй недемократично, і нас, вочевидь, і не послухали б.

Але, як ви пам'ятаєте, ми запропонували свій бюлетень на всесоюзний референдум. Тобто ми тим самим підкреслили, що хочемо добитися того, щоб український народ союзної радянської республіки все-таки висловився, яку роль може відігравати Україна в колишньому СРСР і яке місце займати у ньому.

Це важливо. Я хочу саме на цьому зосередити увагу. Тому що проти другого бюлетеня виступав рішуче ЦК КПУ. Я довів і на пленумі ЦК, і, звичайно, у Верховній Раді (це було значно легше), що такий бюлетень потрібний. Щоб держава, в тому числі Горбачов, ЦК побачили, до чого більше схиляється Україна. За горбачовський бюлетень проголосували, наскільки я пам'ятаю, десь близько 75 відсотків. А за наш бюлетень проголосували понад 81 відсоток. Це показало, що українці все-таки хочуть змін, не тільки тих, які пропонує Горбачов, а й інших.

Очікував боротьби на з'їздах народних депутатів СРСР

Пізніше, в розмовах з Горбачовим, коли ми зустрічалися на Раді Федерації, я йому весь час нагадував про два факти. По-перше, ви кажете про те, як проголосували на референдумі,

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

16 березня 1991 року. Мітинг у Києві проти Всесоюзного референдуму.

але був і другий бюлетень від Верховної Ради. Його так і називали «бюлетень Кравчука». І за нього проголосувало більше, отже, підтримали і оновлену федерацію, але з такими змінами, які хотів би бачити народ України.

І друге. Коли опитували про рівень підтримки громадянами Єльцина, Кравчука, Чорновола і Горбачова, то знаєте, кажу, яке ви місце посіли в Україні? Останнє. Він мені у відповідь: «Ну це в Західній Україні». Ні, це в Луганській області. «А ви, яке посіли»? Я, кажу, — перше, Єльцин — друге, Чорновіл — третє. Це сигнал, Михайле Сергійовичу, для вас, що є проблеми, які потрібно розв'язувати. А не просто стверджувати: ви — демократ, а ми — не демократи. Ви приїжджаєте, збираєте нас і кажете, що ми тут, у Києві, всі погані, а ви там, у Москві, всі файні. Такого не може бути в державі.

Тобто, повторю, бо це важливо, ми не просто констатували, проголошували, закликали, ми діяли і приймали документи, які стали історичними.

— Ви сказали, що ЦК був проти. А Москва теж була проти?

— Звичайно. ЦК консультувався спочатку з нижчими прошарками керівників, потім з вищими. Не знаю, чи консультувались з Горбачовим, а те, що радилися з іншими партійними керівниками, тут не було ніякого сумніву. І вони були проти.

— А хто був найбільшим опонентом?

— Найбільшими опонентами були секретарі з місць. Тобто не секретарі ЦК. Я пам'ятаю, виступав Солдатенко, тодішній секретар якогось із районів Києва. «Солдатенко, я солдат, я ленінец, а той пропонує якусь самостійність і бюлетень» і так далі. Отож були доволі серйозні розборки польотів.

— У вас було якесь передчуття, коли Горбачов прилетів у відпустку? Я пригадую, ви розповідали, як зустрічалися з ним у Форосі. Ви казали, що розпили пляшку горілки...

— Так, це правда, він любив «Лимонну». І ми за вечерею опрокидували з ним пляшку. Там була Раїса Максимівна, їхня донька з чоловіком, моя дружина. Нас було 6 осіб.

— У вас не було передчуття: має щось відбутися?

— Воно з'явилося, коли газета «Правда» почала друкувати статті військових, в тому числі командувача Київського військового округу про те, що треба посилити порядок і дисципліну в країні. Що, мовляв, Горбачов розгойдав країну. Так, атмосфера була напружена, але відчуття, що завтра чи післязавтра може бути переворот, створять ГКЧП, не було. Відверто скажу. Я думав, що ще буде боротьба на з'їздах народних депутатів. Було сподівання, що плани, які підтримали на референдумі, буде реалізовано, хоча ми ще не знали, в який спосіб. Але ГКЧП усе змінив докорінно.

ГКЧП міг сам запровадити надзвичайний стан

— Вас дуже критикували за те звернення до українського народу. Але ви наголосили у ньому, що на території України діють Конституція і закони Української РСР.

— І я наголосив іще на одному, що московські двірцеві перевороти нас не стосуються. Що в нас в Україні — порядок і ми повинні працювати. Через те, що депутати були у відпустці, сесію не можна було скликати. Приймати якісь важливі історичні рішення Президія Верховної Ради не могла, ЦК взагалі вже не мав можливості пропонувати щось національне, щось серйозне, з глибокими змінами.

Я тоді подумав, тим паче після зустрічі з Варенніковим, що вони (ГКЧП. — Авт.) чекають від нас будь-якої помилки. Тому що, прощаючись зі мною, Варенніков сказав одну фразу. (Як ви пам'ятаєте, він вимагав ввести надзвичайний стан. Я йому довів, що це неможливо, і сказав, що я цього не робитиму. На це треба рішення Верховної Ради. Я сказав, що в нас діють закони, і показав йому, що це нереально, навіть якби я хотів, бо це буде незаконно.) А він сказав, прощаючись: «Леонід Макарович, а ми можєм ввєсті чрєзвичайную сітуацію і бєз вас. ГКЧП імєєт на ето основанія і полномочія». І я все зрозумів.

До цього часу ніхто не розуміє, чому я був такий, будемо говорити, м'який, дипломатичний. Якби ми дали підставу, скажімо, зібрали багатотисячні мітинги, почали закликати до якихось практичних дій: до повалення і неприйняття ГКЧП, сказали, що це переворот, вони могли б запровадити надзвичайний стан і в Україні. І ми були б безпорадні, тому що в нас не було на що опертися. Не було ніяких своїх сил.

І я робив усі можливі і неможливі кроки, щоб усім довести: у нас в Україні — спокій, що в нас немає танків на вулицях, що в нас немає революцій, ми працюємо, керуючись Конституцією і законами України.

— Минуло 20 років. У вас не має враження, що Горбачов причетний до створення ГКЧП?

— Я думаю, що він не був причетний. Але він людина дуже амбітна, надзвичайно. Перша книжка, яку він написав, — «Новое мышление для нас и всего мира». Назва, подумайте, для нас, ну, зрозуміло, але до чого тут «весь мир»? Ну ніхто з адекватних людей не зважився б таке написати.

Він зрозумів, що після провалу перебудови люди перестануть його підтримувати, його авторитет падає. А оскільки він був нерішучий, то вирішив усе зробити чужими руками. Йому ж пропонували приїхати в Москву і зайняти чітку позицію.

Він придумав якесь «заточение», якісь там «грюндики», що він тільки не казав. А сенс полягав в одному — хто переможе в Москві. Якщо ті люди, які його підтримують, то запросять до себе і скажуть: Михайле Сергійовичу, вони хотіли зробити переворот, а ми не допустили, беріть булаву.

— А якби перемогли гекачепісти, він теж був би потрібен. Для того, щоб Захід спокійно сприйняв закручування гайок у Союзі.

— Абсолютно правильно. Тобто він зайняв позицію і нашим, і вашим. А Єльцин цим скористався. Єльцин був рішучий.

Бесіду вів Володимир КОРОЛЮК.

(Далі буде).

Україна продовжує рухатися до боргової ями

Немає в ринковому суспільстві більшої ганьби, ніж бути неспроможним сплатити нагромаджені борги. Порядні підприємці в таких випадках викладали на робочому столі прострочені векселі й стрілялися, щоби не ганьбити нащадків.

Зовсім жахливо, коли борговим банкрутом стає ціла держава. В історії налічується небагато випадків, коли справи заходили так далеко, але вони були, й народи таких країн десятиліттями несли на собі поневіряння та ганьбу перед усім світом. Суецький канал нині є об'єктом стратегічного значення для всього світу і надійним фінансовим джерелом для Єгипетської держави, але будувався свого часу із залученням кредитів, і країна настільки занепала від тягаря їх повернення, що втратила незалежність і відновила її більш як через півстоліття.

Нагадати про це треба тому, що загроза боргового банкрутства впритул наблизилася до України. Я вже звертався до українського суспільства з попередженням («Борговий зашморг затягується дедалі тугіше», «Голос України» від 4 листопада 2010 р.), де докладно показав реальний стан із заборгованістю нашої держави, але уряд жодним чином не прореагував і продовжує вести країну тим самим небезпечним шляхом.

Уже після моєї публікації і, безумовно, незалежно від неї стан із державними запозиченнями аналізувала Рахункова палата України і зробила невтішний висновок: «Аудит стану державного та гарантованого державою боргу за 2009 р. і аналіз тенденцій у 2010 р. засвідчив, що боргова політика уряду в минулому році була спрямована на тимчасове вирішення питань фінансування соціально-економічних проблем за рахунок нарощування державних боргових зобов'язань. При цьому темпи їхнього зростання були неадекватними розвитку економіки країни,

що створило загрози національній економічній безпеці».

Керівництво вищого фінансового контрольного органу держави, як і очільники нинішнього уряду, пробують покласти всю відповідальність на попередню владу, й у певному сенсі це справедливо — дійсно, після кількох років розвитку на власних фінансових ресурсах Україна відновила масові державні запозичення в часи, коли керівництво урядом здійснювала Ю. Тимошенко. Нехай виправдання світовою фінансовою кризою приймаються лише частково, але в 2010 році пік кризи був пройдений, а обсяги накопичення державного боргу тим не менш прискорились.

2009 року валовий внутрішній продукт України впав на 15%, експортне промислове виробництво — мало не на третину. За 2010 рік обсяг ВВП зріс більш як на 4%, а деякі базові галузі демонструють взагалі активне зростання.

Зовсім нещодавно (19 січня 2011 р.) Прем'єр-міністр України Микола Азаров, відкриваючи засідання Кабінету Міністрів, із трохи заслуженою гордістю повідомив: «У цілому за рік зростання промислового виробництва становило 11% — проти 22% спаду в 2009 році». Можна додати з даних статистики, що порівняно з 2009 роком випуск сівалок зріс на 77%, дискових борон — в 2,2 разу, тракторів — в 3,3 разу. Залізничних вагонів порівняно з 2009 роком випущено втричі більше, вантажних автомобілів — приблизно вдвічі, й це далеко не весь перелік.

Нехай вказані галузі не є визначальними для української економіки, яка, на жаль, спирається більше на експорт напівсировинних продуктів на зразок чорних металів та мінеральних добрив, але, як свідчить Держкомстат, за січень—листопад 2010 року експорт металів з України збільшився в порівнянні з відповідним періодом 2009 року на 35,5%, продукції хімічної та пов'язаних із нею галузей промисловості — на 37,4%, мінеральних продуктів — на 81,2%.

Тобто в економіці відзначено реальне зростання, і цілком закономірно збільшилися обсяги бюджетних доходів. Змушений визнати власну помилку — в попередній статті я назвав очікувану цифру цих доходів близько 220 млрд. гривень, але нині Держказначейство вже підбило попередні підсумки виконання державного бюджету України за 2010 рік і свідчить: доходів надійшло 240 398,0 млн. грн., що на 30 697,7 млн. грн., або на 14,6%, більше, ніж за відповідний період 2009 року.

Як патріот рідної держави я щиро радий, що не справдилися мої песимістичні прогнози — але чому ж тоді держава не зменшила обсяги запозичень, а наростила їх куди більше, ніж попередній уряд у кризовий рік?

У кризовому 2009 році сукупні державні запозичення не досягли 121 млрд. грн., у 2010-му — перевищили 123 млрд. грн. Оскільки нагромадження кредитів лише розпочалося, більшість із них ще перебуває у стадії пільгового початкового обслуговування, державні видатки на обслуговування боргів у 2010 році були відносно незначними і становили всього 26,676 млрд. грн.

Зате сукупна державна заборгованість зросла більше, ніж будь-який інший макроекономічний показник. Як свідчить Міністерство фінансів, загальна сума державного та гарантованого державою на 31. 12. 2010 р. становить 54 289 336,46 дол. США, або 432 235 410,19 грн. У цій сумі власне державний борг досяг 323 475 млн. грн., і це при тому, що цей самий уряд за допомогою слухняної парламентської більшості встановив законом про державний бюджет України на 2010 рік граничний обсяг державного боргу в 315.715.906,3 тис. гривень.

Порівняно з потужністю української економіки загальна сума боргу ще далека від дещо умовної небезпечної позначки — 60% ВВП, причому в таких найпотужніших державах, як США та Японія, цей відносний показник вищий. Але українські борги бралися на невигідних умовах, під високий відсоток і в більшості на короткий час, тому головна небезпека — у витратах на їхнє обслуговування, які разом із необхідною дотацією Пенсійному фондові дедалі більше наближаються до загального обсягу витратної частини державного бюджету.

Нинішній уряд, як і попередній, не здійснив ніяких кроків для збільшення обсягів національного виробництва і нарощування власної ресурсної фінансової бази держави, і в цьому основна небезпека. Хоч би як пишалася влада досягненням знижки в ціні імпортованого з Росії природного газу (яка, до речі, за підсумком за рік зарахована на збільшення боргу України перед Російською Федерацією; ще не відомо, яка цифра буде виставлена нам у 2017 році), але власний видобуток газу зменшився на 5,3%, а нафти й газоконденсату — на 11%. Натомість зароблені валютні кошти разом із позиченими продовжують проїдатися: більш як півтора мільярди доларів США за рік витрачено Україною лише на завезення легкових автомобілів, а власне виробництво — на межі закриття.

Гучно пропагована економія бюджетних витрат насправді звелася до фактичного припинення перерахунку пенсій і неповної компенсації мінімальних доходів навіть відносно завідомо неправдивого показника інфляції. Водночас видатки на утримання управлінського апарату й силових органів зросли, а адміністративна реформа завершується пересадженням чиновників у інші крісла з іншими назвами, однак у тих самих приміщеннях. Пенсійна «реформа» нічим не зарадить кризові солідарної системи, а економія кількох сотень мільйонів гривень за рахунок підвищення пенсійного віку та скорочення пенсійних виплат не закриє бездонну діру Пенсійного фонду.

Навіть В. Пинзеник, який побував у владі чи не при всіх політичних силах і з кожної переходив у опозицію, риторично запитує: «Попередній уряд дуже багато критикували за зовнішні запозичення. Разом з тим, коли нинішній владі дорікають за те саме, вона відповідає, що накопичені кошти не витрачаються, а накопичуються на казначейському рахунку. Яка логіка в тому, що держава позичає гроші, які має потім віддавати з відсотками, але не використовує їх?»

Останнє зауваження професора економіки дійсно слушне: якщо можна якось виправдати позики під час кризи, то навіщо позичати, коли скрута минула? Кажуть, що для збільшення резервів; а хто-небудь може сказати, скільки саме резервів потрібно нашій державі?

Питань виникає набагато більше, ніж відповідей. У попередній статті я пропонував парламенту й суспільству приступити до всенародного обговорення саме цих проблем, а не ділитися на прихильників та противників тих чи інших персон і партій. Я і зараз повторюю свою пропозицію, готовий надати абсолютно конкретний перелік справді необхідних реформ. Пропоную поставити обговорення проблеми ліквідації боргової загрози через активізацію національного виробництва хоч би на рівень парламентських слухань, хоча підозрюю, що слухняна перед виконавчою владою парламентська більшість навіть це проігнорує.

Тому пропоную зробити це питання головним для вивчення і обговорення у суспільстві, передусім — серед науковців, фахівців різноманітних аналітичних центрів і взагалі всіх, хто справді непокоїться майбутнім держави. Я не заперечую необхідності політичної боротьби і визнаю силу майданів, але нагадую: важливо не так змінити владу, як примусити її діяти в правильному напрямі. На жаль, жодна політична сила на сьогодні такого напряму не пропонує.

Олег ЛЯШКО,
народний депутат України.

Перепони для реформаторів

БАЛАНС ТИЖНЯ

* У Києві зросли тарифи на комунальні послуги — танцюють усі!
* Дефіцит держбюджету торік зріс на 19,1 відсотка проти плану — з неофіційного.
* Уряд планує залучити цього року 100 мільярдів гривень інвестицій — про 1:6.

Комунальний бар'єр

Рішення про підвищення тарифів на комунальні послуги, як пам'ятаєте, зумовлене подорожчанням тарифів теплопостачальних компаній. Тому централізоване опалення і водопостачання для киян подорожчають на 28,8 відсотка, в чому вони переконаються, одержавши нові квитанції у березні.

Економічне підґрунтя такого кроку, про що я вже розмірковував під цією рубрикою, **не витримує критики через відсутність прозорої для громадськості системи енергообліку, оптимальної системи взаємних розрахунків між енергокомпаніями.** Натомість маємо значну (почасти реструктуровану) заборгованість споживачів за житлово-комунальні послуги (ЖКП). Утім, останнє не властиве для столиці. Оплата комунальних послуг в Одеській, Вінницькій областях та Києві торік становила 102—99,3 відсотка, за даними органів статистики. Може, тому що звітний період включає у себе погашення попередніх боргів? Попри те, що заборгованість зросла за цей період у всіх регіонах, сягнувши 11,4 мільярда гривень, Київ став приємним винятком.

Загалом населення сплатило торік 30,1 мільярда гривень за комунальні послуги — 96,6 відсотка від усіх нарахувань. Середня вартість цих послуг проти 2009 року зросла на 11,2 відсотка, а з урахуванням вартості електроенергії (з розрахунку 100 кВт./год.) — на 451,4 гривні. Власне, прагнення уряду поправити енергобаланси за рахунок того, хто платить найкраще, річ зрозуміла. Цікаво інше. Мало хто сумнівається у тому, що зросте кількість споживачів, які матимуть право на одержання житлових субсидій за спрощеною процедурою. Але в чергу за пільговими тарифами можуть стати й тисячі сумлінних платників — право на знижку в тарифі одержить той, хто сумлінно сплачуватиме за рахунками до 20-го числа кожного місяця. За опалення і гарячу воду — на 6 відсотків, за утримання будинків і прибудинкових територій — на 10. Черга надасть владі додатковий спонукальний мотив для подальшого підвищення тарифів на електро- і теплову енергію, а споживач так і не довідається, у який спосіб формується собівартість кіловата чи гігакалорії або чому сплачуваний ним тариф досі не покриває усіх витрат теплокомуненерго. Біля економічно невмотивованих тарифів танцюють усі: постачальники тепла — на початку місяця, мешканці — наприкінці й органи місцевого самоврядування — з ранку до вечора. І це об'єктивна перепона реформі в житлово-комунальному секторі.

Зрештою, влада випромінює оптимізм. Уряд прийняв національний план впровадження реформ на нинішній рік, у якому, серед іншого, обіцяно реформу енергетичного сектору і ЖКГ — технічне переобладнання, підвищення енергоефективності тощо. При цьому підкреслюється, що переміни не повинні лягати важким тягарем на населення. Неясно тільки, це побажання чи обіцянка?

Тіньова загата

Дивним чином річний збір за комунальні послуги майже збігся з приростом за 2010 рік обсягу гривневих банкнот і монет в обігу (29, 56 мільярда гривень). Відповідний звіт Нацбанку свідчить: **країна вже вийшла на докризові темпи нарощування готівкової гривні; зростання обсягів готівки в населення на 16,5 відсотка (до 183 мільярдів гривень) і високий рівень монетизації — це запорука розширення тіньової сфери економіки та інфляційних процесів**, бо емісія гривні супроводжується зростанням середньої заробітної плати й неадекватною динамікою економічного зростання. Тож дивовижні масштаби неофіційного сектору економіки звели греблю на шляху не менш важливих реформ — податкової та пенсійної, а також наводнили ринки фальсифікованою продукцією.

На сьогодні ми чи не єдина країна в світі, в якій покращення економічних показників не поліпшує показників фінансових? Принаймні статистично. В грудні дефіцит держбюджету більш як удвічі перевищив середньомісячний показник, а отже, за підсумками року він сягнув 64,417 мільярда гривень, тобто зріс на 10,321 мільярда гривень. Це на 19,1 відсотка більше, ніж планували під час перегляду доходів і видатків улітку 2010-го. За зростання ВВП на 4 відсотки мимоволі думаєш про останню бюджетну сорочку для потерпаючої від кризи економіки, але цифри осмикують — витрати держбюджету торік таки не дотягли до плану. Й факти застерігають — розкручений владою маховик низки витратних проектів у капітальному будівництві здійснюється за рахунок запозичень у банківській сфері та іноземних інвестицій, які почнуть давати прибутки тільки після закінчення Євро-2012. Тож до того інвестиційні потоки оминатимуть промисловий сектор, який потребує модернізації. І дефіцит держбюджету, і нестача капіталовкладень у промисловість є дуже виразним ступором пенсійної реформи. А це свідчить про неефективне управління державними ресурсами, а відтак про мізерну ефективність реформи адміністративної.

Курсова корекція?

Усе вищесказане справляє неабиякий вплив на очікування роботодавців і найманих працівників на ринку праці. Серед тижня у ЗМІ промайнули результати листопадового опитування Нацбанку керівників підприємств щодо інфляційних та курсових очікувань на наступні 12 місяців. Воно того варте, бо результати вказують на очікування помірної інфляції та зростання обмінного курсу долара і євро проти гривні. Але грудень, упродовж якого влада визначалася з масштабами й напрямами реформ, поза сумнівом, змінив баланс очікувань — економічні та фінансові перепони стали більш, ніж очевидні. Недарма саме наприкінці року, попри профіцитність платіжного балансу країни, влада вирішила закріпити за Нацбанком право обов'язкового продажу експортної виручки, а Міністерство економічного розвитку й торгівлі звітного тижня познайомило людей з відповідним законопроектом на своєму сайті. Банкіри вважають такий крок доцільним, хоча й не виключають, що експортери віднайдуть спосіб, як ухилятися від того. **Профіцитність платіжного балансу не повинна заспокоювати, оскільки її досягнуто за рахунок кредитів МВФ. А борги держави — це проблеми домогосподарств у вигляді зарплатних, комунальних, інфляційних та інших бар'єрів.** Прем'єр-міністр Микола Азаров обіцяє цього року додатково залучити 100 мільярдів гривень інвестицій. Це можливо, якщо, за його словами, нова система державних стимулів на кожну гривню принесе 4—6 гривень приватних інвестицій. І знову неясно, це бажання чи обіцянка?

Сергій ВЛАД.
Мал. Михайла САЧКА.

У Черкасах розпочався суд над колишніми керівниками ДАІ та МРЕВ Вінницької області, яким інкримінують привласнення сотень тисяч гривень за фіктивні техогляди та реєстрацію авто, *інформує наш власкор Лідія Титаренко*

Золотовалютні резерви НБУ збільшилися на 1,6 відсотка і становлять 35 мільярдів доларів, *повідомили у прес–службі Нацбанку України*

У НОМЕР

КИЇВ

Могильов звільнив сімох начальників ДАІ

За допущені грубі порушення в організації роботи керівництво Міністерства внутрішніх справ ухвалило рішення про звільнення сімох начальників різних управлінь ДАІ в регіонах, зокрема — двох керівників обласних апаратів Державтоінспекції. Про це вчора на брифінгу в Києві повідомив міністр внутрішніх справ України Анатолій Могильов, зазначивши при цьому, що такі рішення було ухвалено за результатами наради з керівниками підрозділів ДАІ щодо дотримання законності під час несення служби.

Міністр також зазначив, що на цій нараді було прийнято низку «організаційних висновків» — особливо стосовно спілкування співробітників ДАІ з громадянами. «Поставлено завдання з наведення порядку і встановлення нормальних відносин інспекторів з учасниками руху», — сказав Анатолій Могильов.

ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Дитину народила у... таксі

Заднє сидіння таксі стало місцем народження маленької Сніжани Шняги з Козятина на Вінниччині. Батьки немовляти — Світлана й Олексій — неспроста саме так назвали свою другу дівчинку — вона народилася на... вулиці у холодну засніжену ніч.

З датою пологів Світлани Шняги лікарі помилися аж на три тижні. Тому в той вечір жінка й гадки не мала, що можуть початися перейми. Годинник показував майже першу ночі, коли породілля відчула, що відійшли води. Разом з чоловіком почали швидко збиратися в лікарню. Сім'я мешкає на п'ятому поверсі. Поки спускалися по сходах, чоловік замість «швидкої» викликав таксі. З надією, що машина приїде швидше. На вулиці жінка змушена була прилягти на лавку біля під'їзду. Не те, що йти, стояти вже не могла. Довкола сніг, мороз... Разом з водієм Олексій переніс дружину в машину. А через декілька хвилин сам прийняв пологи. На щастя, вони пройшли без ускладнень. Дівчинка народилася здорова. Її вага — 3090 грамів, а зріст — 54 сантиметри.

Віктор СКРИПНИК.

ЗАПОРІЖЖЯ

Тиждень багатий на падіння з багатоповерхівок

Запоріжжя та й усю область минулого тижня вразила трагічна новина про загибель одного із колишніх учасників телешоу «Самый умный». Хлопець у свої 18 років уже був четвертокурсником національного університету, але останнім часом у нього з'явилися проблеми не тільки в особистому житті, а й із навчанням. Зрештою, він кинувся вниз з восьмого поверху гуртожитку. Поховали юнака на батьківщині — у Мелітополі...

І ось нове повідомлення: вже не самогубство, а гулянка, паління, сидячи на підвіконнику. У результаті — одна з жінок випала з сьомого поверху. Поки не зрозуміло, сталося це через власну необережність чи, може, хтось їй «підсобив».

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

За самовільно знесену у власній квартирі стіну можна отримати 12 років в'язниці

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Відтепер за умисне знищення або пошкодження об'єктів житлово-комунального господарства, якщо це призвело або могло призвести до неможливості експлуатації, порушення їх нормального функціонування, що спричинило небезпеку для життя чи здоров'я людей або майнову шкоду у великому розмірі, встановлено кримінальну відповідальність.

Каратимуть штрафом від ста (1700 грн.) до двохсот п'ятдесяти (4250 грн.) неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк. За ті самі дії, вчинені повторно або загальнонебезпечним способом, доведеться розплачуватися позбавленням волі на строк від трьох до восьми років. А якщо дії спричинять загибель людини чи інші тяжкі наслідки або майнову шкоду в особливо великому розмірі (збитки в тисячу (17000 грн.) і більше разів перевищують неоподатковуваний мінімум доходів громадян), можуть позбавити волі на строк від п'яти до дванадцяти років.

До об'єктів житлово-комунального господарства, за пошкодження яких доведеться відповідати, віднесли житловий фонд (будинки та квартири), об'єкти благоустрою, теплопостачання, водопостачання та водовідведення, а також їхні мережі чи складові (кришки люків, решітки на них тощо).

Звичайно, навряд чи вдасться впіймати того, хто зняв люк, але на осіб, унаслідок чиїх дій укотре завалиться будинок, чекатиме відповідальність. А тому, перш ніж самостійно зносити стіни у квартирі чи змінювати щось у системі, варто згадати про реальну відповідальність за такі дії. Щоправда, притягуватимуть до відповідальності лише тих осіб, які вчинять зазначені дії вже після набрання чинності законом, тобто після 5 лютого цього року. Як довести, що перепланування квартири відбулося до набрання чинності законом, невідомо. Вирішувати це доведеться у кожному конкретному випадку по-різному з урахуванням наявних можливостей. Водночас лишається відкритим питання виявлення таких пошкоджень чи знищень, адже, наприклад, потрапити до квартири без дозволу хазяїна можна лише у крайніх випадках, пов'язаних з урятуванням життя, майна чи ліквідацією аварії. А проникнення до житла, проведення там огляду чи обшуку не допускається без умотивованого рішення суду. Крім цього, чи захочуть правоохоронці виявляти випадки, коли ці дії ще не призвели до негативних наслідків, а лише можуть призвести?

Фотоетюд Юрія ВЕНГЕРЕША.

Закон також збільшив розмір штрафів за знищення або пошкодження зелених насаджень, окремих дерев, чагарників, газонів, квітників та інших об'єктів озеленення в населених пунктах, невжиття заходів для їхньої охорони, а також самовільне перенесення в інші місця під час забудови окремих ділянок, зайнятих об'єктами озеленення: для громадян — від 170 грн. до 510 грн.; для посадових осіб або фізичних осіб—підприємців — від 510 грн. до 850 грн. Отже, паркування авто на газоні біля будинку подорожчає. Проте чи врятує це насадження? Навряд чи.

Олена БЕСПАЛЬСЬКА.

У джакузі над вітальнею сусідів

Не таємниця, що в «куточку замисленості» більшості старих радянських квартир ледве вміщаються ноги, тому, здавалося б, що такого — об'єднати ванну з туалетом, а заодно зламати ще кілька стін, засклити балкон, і перенести батареї у власній квартирі... Ніні, мабуть, навіть може вважатися поганим тоном відсутність у вашому житлі хоч якогось перепланування. Та й чому б не влаштувати в «хрущовці» квартиру-студію з каміном, утепленим балконом і кондиціонером, якщо кошти дозволяють! Однак не все так просто. Особливо, враховуючи набрання чинності новим законом, відповідно до якого за самовільно знесену у власному житлі стіну можна... сісти за грати на 12 років.

«У мене два засклені балкони. То що це означає? 10 років в'язниці?» — обурюється жителька Харківського масиву столиці.

Тим часом проживання в типових будинках диктує свої правила благоустрою приміщень. Будь-яка зміна конструкцій або комунікацій квартири повинна бути насамперед безпечною для всіх мешканців будинку, тому її має дозволити контролююча організація. Зрозуміло, що при словах «контролююча організація» більшість із нас одразу подумали про ціну дозволу.

«Цікаво! П'ять років тому, коли ми купували квартиру, в якій не було балкона, ріелтер пояснила, що може за п'ять тисяч доларів протягом місяців оформити в контролюючих організаціях для нас дозвіл на його будівництво. А скільки ж тепер коштуватимуть такі дозволи?» — розмірковує про нововведення інша киянка Тетяна Дорошенко. І згадує, що, коли продавала свою стару квартиру, інспектор із БТІ (Бюро технічної інвентаризації) по телефону пообіцяв повідомити їй точний час свого приходу... за 200 гривень. «А інакше, — сказав, — чекайте на мене протягом усього робочого дня!» Стільки само, тільки вже не гривень, а доларів, він вимагав за те, щоб закрити очі на вбудовану в коридорі комору й одну знесену стінку.

Як з'ясував «Голос України», більшість городян знають про те, що при проведенні перепланувань категорично заборонено чіпати несучі конструкції — опори, стіни, балки. Оскільки це може призвести до аварійності будинку. Однак продовжують зносити. Тим більше що визначити, чи є конструкція несучою, можна тільки за технічною документацією, а отже, перед складанням плану перепланування необхідно провести дослідницькі роботи. Хто з нас такі проводив перед тим, як трощити перфоратором стіни? Питання риторичне.

Крім того, загальнобудинкова система вентиляції найчастіше страждає під час демонтажу вентиляційних коробів, які нерідко власники прибирають, звільняючи дорогоцінні метри. А багато хто, щоб навести повну красу, замуровує у стіну стояки газових труб, намагаючись туди ж загнати думку про те, що відповідно до вимог безпеки й для здійснення ремонтних робіт до них повинен бути забезпечений вільний доступ.

Найчастіше кухня нами переноситься в кімнату, а санвузол опиняється над житловими приміщеннями сусідів. Якось мої знайомі дивилися телевізор, коли зі стелі на них полилася вода. З'ясувалося, що сусіди зверху розташували над їхньою вітальнею... джакузі.

Залишається тільки сподіватися, що новий, досить суворий, закон сприятиме не подальшому розквіту корупції в цій сфері, а безпеці й комфортності наших квартир.

Яна СТАДІЛЬНА.

ФОТОФАКТ

Фото Дмитра СМОЛЬЄНКА (Укрінформ).

У Бердянському приватному зоопарку народилося троє левенят.

Не будь байдужим

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Коментуючи ситуацію «Голосу України», організатор акції зазначила, що насамперед ідеться про концепцію мовної освіти. Мовляв, дорослі зараз продають рідну мову, вступаючи в різні громадські ради при профільних міністерствах та відомствах і підтримуючи антинаціональні проекти...

Обурені літератори та студенти звернулися за поясненнями до завідувачки кафедри української стилістики Київського національного університету імені Драгоманова, доктора філологічних наук, професора Любові Мацко. Проте з'ясувалося, що власноруч науковець не підписувалася під цією концепцією, яка розробляється з ініціативи освітянського відомства. За словами Оксани Левкової, активісти громадського руху знайшли ще кілька знаних людей, чиї автографи нібито стоять під цим документом, і вони запевнили, що цього не робили.

Вл. інф.

Нічний клуб залили бетоном

В історичному центрі Одеси сусідські розбірки між власниками нічного клубу «Казка», розташованого в підвалі житлового будинку, і мешканцями цього будинку переросли практично у військові дії.

Працівники нічного клубу, приїхавши на роботу, побачили фантастичну картину: сходи, що ведуть до клубу, вхідні двері були повністю залито бетоном. Як вдалося з'ясувати правоохоронним органам, о четвертій годині ранку до будинку номер 25 по вулиці Грецькій під'їхала бетономішалка, з рукава якої полився бетон. Орієнтовно на сходи вилилося 15 кубометрів бетонної суміші.

Сусідські війни між нічним клубом і мешканцями проходили з перемінним успіхом — то під двері закладу мешканці підкинуть побутове сміття, то любителі повеселитися в нічний час направлять музичні колонки з гучним звуком у стелю нічного закладу.

Власники клубу тепер розчищають вхід до приміщення і готують позовну заяву до районного суду про заподіяння шкоди майну.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Залишається тільки сподіватися, що новий закон не сприятиме подальшому розквіту корупції

Солдатська каша... із сокири війни

Скандал з боргами Міністерства оборони перед комерційними структурами, що нині займаються харчуванням військовослужбовців, набирає нових обертів. Військове відомство й досі не розрахувалося з кількома фірмами за солдатську кашу. Йдеться про суму понад сто мільйонів гривень. Сьогодні це питання має вирішити на своєму черговому засіданні Господарський суд Києва.

Нагадаємо, раніше міністр оборони України Михайло Єжель заявив про можливість відмови від аутсорсингу та повернення солдат на кухню. Мовляв, це питання розглядається у військовому відомстві. А поки що цивільні структури, які опікуються військовим меню, вимушені були шукати власні резерви, аби нагодувати захисників Вітчизни. Поповзли чутки, що у військових частинах бракує навіть хліба...

Цю ситуацію днями перевірили представниці Комітету солдатських матерів. Вони привезли продукти у військові частини та установи Васильківського гарнізону, що на Київщині. Зокрема, відвідали бригаду тактичної авіації Повітряного командування «Центр» та Об'єднаного навчального центру Повітряних сил ЗС України **(на знімку)**. Представниці громадської організації були задоволені побаченим.

— Такі раптові візити дають змогу перевірити, як насправді харчуються наші діти. Ми бажаємо, щоб у всіх військових частинах було таке належне забезпечення та харчування військовослужбовців, як у цій авіаційній бригаді, — сказала голова Комітету солдатських матерів Надія Савицька.

Фото надано Всеукраїнською громадською організацією «Надія армії»/УНІАН.

У свою чергу військовий міністр пояснює ситуацію навколо солдатської кухні колізією, пов'язаною зі змінами до закону про державні закупівлі... І запевняє: борги будуть погашені відповідно до наданих кожною фірмою звітних документів. Михайло Єжель заявив про плани переходу ЗС на нову систему харчування. Її суть пояснив так:

— Кожна військова частина повинна мати відповідні структури, які забезпечують її харчування (кухарі, інструктори, офіцери продовольчої служби). А також мати недоторканні запаси продовольства. А от постачання продовольства на конкурсних умовах може здійснювати та чи інша комерційна структура відповідно до проведених тендерів відкритих торгів. Підготовка їжі, чищення картоплі, миття посуду — все це залишиться за комерційними структурами як послуга. Але їжу готуватимуть самі військовослужбовці.

У найближчих номерах «Голосу України» в рубриці «Армія: від А до Я» читайте журналістське розслідування на цю тему.

Ольга ВІТЕР.

«У нас у кафе курять скрізь»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Отже, за результатами досліджения, незаконослухняними виявилися більшість барів та ресторанів. Найчастіше «грішать» їхні власники недотриманням квот для курців та некурців. Майже в 52 відсотках промоніторених закладів любителям цигарки виділялося понад 50 відсотків місця. Ще в десяти норму про розділення залів взагалі проігнорували.

— Наведу як приклад досить часту, на жаль, ситуацію, — розповідає волонтер проекту киянка Євгенія Малих. — Зайшла до однієї кав'ярні та питаю в адміністратора: «А де тут у вас можна курити?»

Жінка, мабуть, угледіла в мені курця. Тому, не задумуючись ні на мить, із щирою широкою усмішкою відповіла: «У нас тут курять скрізь». А коли я поцікавилась: «Де в такому разі мені сісти, якщо я не курю?», то у відповідь почула: «Та сідайте будь-де».

Щоправда, траплялись волонтерам і такі заклади, де некурцям хоча й виділяли необхідну кількість місць, але від тютюнового диму їх це не рятувало. Таких назбиралося 17 прикладів із сотні. В них зали або взагалі не були відокремлені одна від одної, або розділялися неефективно.

— У нас поблизу університету є невеличке кафе, — розповідає столична студентка Наталія. — Там фактично також є розділення на залу для курців та некурців. Але виконання цієї норми просто зведено до абсурду. Скажімо, потрапити за столик для некурців я можу, тільки пройшовши крізь усю залу для курців. Причому відокремлює ці два приміщення одне від одного... ріг стіни. Звичайно ж, доводиться дихати тютюновим димом.

Знає, як вирішили цю проблему, головний лікар Київського міського центру здоров'я Отто Стойка. Каже, що необхідно просто заборонити куріння у таких закритих громадських місцях взагалі, адже це — вкрай небезпечно:

— У приміщеннях громадського харчування, де курять декілька людей, концентрація канцерогенних та токсичних речовин тютюнового диму перевищує у десятки й навіть сотні разів ту концентрацію, яку вдихає людина, стоячи біля пожвавленої автомагістралі або труби хімічного заводу.

Між іншим, результати свого моніторингу учасники проекту «Київ без тютюнового диму» у вигляді скарг передали в управління захисту прав споживачів. Там пообіцяли найближчим часом провести перевірку і, якщо їхня інформація підтвердиться, покарати порушників. От, правда, постійно перевіряти всі бари, ресторани та кафе в столиці вони не зможуть. Тому, радить Тарас Шевченко, за своє здоров'я та права повинні боротися самі українці. Мовляв, прийшли до кафе, побачили порушення — дійте: або напишіть своє зауваження у книгу скарг та пропозицій, або звертайтеся до управління із захисту прав споживачів. На основі вашої заяви фахівці останнього зможуть провести позапланову перевірку і, можливо, закон таки запрацює.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

КРИМІНАЛ

Зловмисники діяли, як професіонали

Наша газета вже повідомляла, що в Луцьку 2 лютого було пограбовано відділення ПриватБанку. Стали відомі подробиці цього злочину. Так ось, аби забрати з каси відділення 141 300 гривень, 8 100 доларів, 1980 євро і 1000 російських рублів двом грабіжникам знадобилося менше хвилини. Діяли вони, як професіонали: обличчя закриті масками з чорних капронових панчох, на руках були рукавички.

Нейтралізувавши за кілька секунд охоронця, вони розбили скляний бар'єр і опинилися на службовій території співробітників банку. Один зі зловмисників кинувся до сейфу, ключі від якого необачно стирчали в замку, інший почав зачищати каси операторів. Хтось із семи працівників банку, які на той час були у відділенні, натиснув на кнопку сигналізації, повідомивши про надзвичайну подію на центральний пункт охорони. Допомога прибула за чотири хвилини, але грабіжників вже й слід прохолов. Не вдалося їх розшукати й досі. Хоча все, що відбувалося в приміщенні, зафіксовано камерою спостереження, а свідків нападу — більш ніж достатньо. Адже окрім працівників банку у відділенні було кілька клієнтів фінустанови. Тепер регіональне управління ПриватБанку оголосило, що гарантує винагороду в розмірі 100 тисяч гривень тому, хто допоможе віднайти зловмисників.

За фактом розбійного нападу порушено кримінальну справу.

Микола ЯКИМЕНКО.

«Намінував» на сім років

Затримано «терориста», який «замінував» Центральний залізничний вокзал Дніпропетровська. Оперативники УМВС на Придніпровській залізниці разом із співробітниками СБУ за два дні встановили його особу. «Мінер» виявився безробітним 32-річним жителем обласного центру. Свої дії, якими було завдано збитків майже на 50 тисяч гривень, він пояснив як жарт, повідомив перший заступник управління — начальник кримінальної міліції УМВС України на Придніпровській залізниці Олег Михайленко. Порушено кримінальну справу, зловмиснику загрожує від двох до семи років ув'язнення.

Лікарі випустили на волю вбивцю

Лікарів багатопрофільної лікарні при одному із слідчих ізоляторів області звинувачують у зловживанні службовим становищем та службовому підробленні.

У квітні 2010 року до суду надійшли матеріали про важку хворобу засудженого ще у 2007 році за вбивство 24-річного громадянина. Його ув'язнили на 15 років. Але на підставі висновків лікарів суд звільнив засудженого від подальшого відбування покарання. Та згодом з'ясувалося, що акт про стан здоров'я був несправжній. Його підробили службові особи лікарні при СІЗО, внаслідок чого вбивця опинився на волі і наразі оголошений у розшук, повідомили в прес-службі прокуратури області. Тепер самим лікарям загрожує від п'яти до десяти років позбавлення волі. Слідство триває.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Студентка померла від отруєння

П'ятеро молодих людей, віком 17—21 року, отруїлися після вживання харчів і спиртного, придбаних у магазині села Балки Барського району на Вінниччині. Одна з потерпілих — 17-річна студентка Кам'янець-Подільського педагогічного університету померла, решта потерпілих — доставлені в реанімаційне відділення районної лікарні, повідомили у ЦЗГ Вінницької обласної міліції.

Правоохоронці встановили, що ввечері 5 лютого ц. р. компанія з двох дівчат і трьох хлопців була на дискотеці. Потім у сільському магазині придбала спиртне і харчі та влаштувала застілля вдома в дівчини, якої, на жаль, уже немає серед живих. Її мати, повернувшись із нічного чергування, застала в будинку доньку без ознак життя, решта її гостей були у непритомному стані. За попередньою інформацією, лікарі констатували харчове отруєння.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

У НОМЕР

УЖГОРОД

Прокуратура припинила забудову у приаеродромній зоні

Ужгородський аеродром — єдиний у державі, на який, аби приземлитися, літаки заходять у повітряний простір сусідньої Словаччини. А за останні два десятиліття летовище «обросло» цілою купою забудов. Приміром, нещодавно один із забудовників намагався розпочати будівництво на відстані 156 метрів од радіолокаційної станції аеродрому. Після прокурорського припису про припинення робіт без оформлення необхідних дозвільних документів забудова на цій ділянці припинилася.

Водночас Ужгородська міськрада (на підставі рішень сесії від 5 лютого 2008 року та від 18 грудня 2008 року «Про надання земельних ділянок») видала дозволи на будівництво житлових та господарських будівель у приаеродромній зоні. Прокуратура у квітні позаторік подала позови до Ужгородського міськрайсуду про визнання незаконними вказаних рішень міської ради. Однак Ужгородський суд виніс вердикт: справа не підлягає розгляду в порядку адміністративного судочинства. На оскарження цього рішення прокуратурою до Львівського апеляційного адмінсуду подано апеляційну скаргу. Ухвало і цього суду апеляційну скаргу транспортного прокурора залишено без задоволення, а рішення суду першої інстанції — в силі. Та Ужгородська транспортна прокуратура на цьому не зупинилася і торік 14 липня внесла заяву про перегляд рішення Ужгородського міськрайонного суду у зв'язку з нововиявленими обставинами.

Василь НИТКА.

ЖИТОМИР

Уроки фізкультури на ковзанах

Своєрідний майстер-клас катання на ковзанах провели для житомирських школярів голова облдержадміністрації Сергій РИЖУК **(на знімку)** і міський голова Володимир Дебой.

За спонсорські кошти закуплено 50 пар ковзанів для трьох закладів, де створено криті катки. Під час їх передачі на лід вийшли керівники області й міста, щоб продемонструвати учням: навчитися впевнено триматися на ковзанах може кожен, було б бажання. Перші чотири заняття тривалістю 45 хвилин для школярів безкоштовні, всі наступні обійдуться кожному з них 5 гривень. Уроки фізкультури на ковзанах провадитимуться з дев'ятої до тринадцятої години. Щомісяця до них залучатиметься дві—дві з половиною тисячі школярів.

Олексій КАВУН.

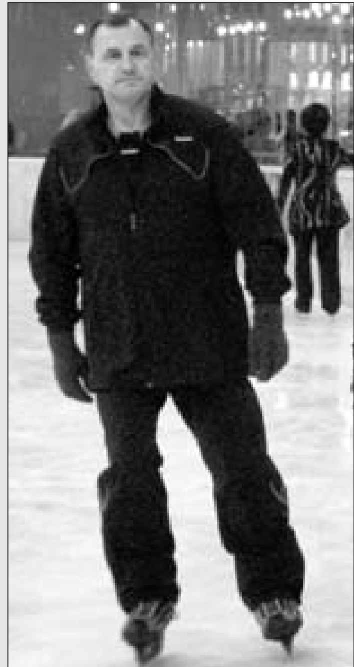

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Комп'ютерна грамота від святого отця

ФОТОРЕПОРТАЖ

Уранці та ввечері він проводить богослужіння, а у вільний час викладає дітям основи комп'ютерної грамоти. Священик–«інформатик» протоієрей Микола Кригін служить у храмі Успіння Пресвятої Богородиці при спеціалізованій загальноосвітній школі–інтернаті у місті Буча, що на Київщині.

У школі отця Миколу неможливо не помітити: високий, більш як двометровий, завжди усміхнений молодий чоловік у рясі помітно виділяється у морі учнів. Фахівець з інформаційних технологій — це, напевно, ваша друга спеціальність, запитую навздогад. З'ясувалося, після закінчення духовної семінарії священик був протодияконом у Володимирському соборі столиці. Однак уже більше шести років тут, у Бучі, навчає дітей християнської етики.

Має отець Микола і другу спеціальність. Її, за художнім напрямом, отримав у Київському університеті культури і мистецтв, тож тепер при духовному центрі у храмі діють не лише катехетичні курси, а й мистецька студія, школа кіно і телебачення.

А комп'ютер, розповідає священик, чи не з самого початку використовував у роботі: робив презентації, відеоуроки, адже розумів, що нові технології допоможуть доносити людям Боже слово.

Крім того, розповідає, колись трапилася комп'ютерна поломка, і довелось викликати фахівця — той кілька хвилин покопирсався у машині, щось натиснув і взяв за це 50 гривень. А коли пізніше отець Микола сам розібрався у будові комп'ютера, то зрозумів, що ремонтувати можна елементарно і самостійно. Тож потроху почав і учням пояснювати, що до чого.

А з 2008 року в Бучанській школі-інтернаті, першій в Україні, почали проводити курси Академії Cisco. Успішно пройшовши вишкіл та склавши іспити, випускники отримують сертифікат «системного адміністратора» міжнародного зразка.

Одним із інструкторів курсів у школі став і отець Микола Кригін. За три роки, розповідає, навчання успішно закінчили вже більше ста учнів. Вони тепер можуть легко зібрати-розібрати комп'ютер.

Має сертифікат і одинадцятикласник Сашко Мороз. Хлопець каже, що тепер і вдома сам дає раду техніці, і родичі та друзі часто просять про допомогу «просунутого» користувача. Та й у майбутній професії бухгалтера, впевнений Сашко, не завадить добре розумітися на комп'ютерних програмах.

Що ж до керівництва школи, то директор Михайло Наконечний, хоча сам із технікою майже на «ви», однак розуміє, що дітям без цих знань сьогодні нікуди, та й навчальний матеріал за допомогою нових технологій засвоюється ефективніше, а процес навчання стає цікавішим.

Минулого року нам подарували новенький комп'ютерний клас із ліцензійним програмним забезпеченням. Тож тепер маємо чимало навчальних програм. Крім того, з друзями із гімназії американського міста Сієтл регулярно влаштовуємо телеміст, щоб діти поспілкувалися, підтягли англійську.

ДОВІДКА

У Бучанській спеціалізованій загальноосвітній школі-інтернаті навчається близько шестисот дітей. Із них дітей-сиріт — 35. Учні поглиблено вивчають англійську, німецьку та французьку мови: з першого класу — одну іноземну, а з п'ятого додається ще одна.

Директор школи Михайло Наконечний разом зі своїми учнями.

Та головне, наголошують і директор школи, і отець Микола, — можливість опанувати комп'ютерні знання мають діти-сироти, які живуть в інтернаті. Адже без благодійної допомоги ані найновіша техніка, ані, відтак, найновіші знання, були б для них просто недоступними. Крім того, каже восьмикласниця Катя, знайти спільну мову з отцем Миколою дуже просто, тож вона, як і багато інших учнів, залюбки співає у церковному хорі та допомагає у храмі, й у нову групу комп'ютерних курсів до священика записалася.

Анна БОЙКО.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

31 січня. Микола Мартиненко, Андрій Кожем'якін, Ігор Шаров, Петро Симоненко, Олександр Єфремов під час погоджувальної ради, яка до плану роботи на пленарний тиждень включила близько 70 питань.

Вибори будуть у жовтні 2012-го

ПАРЛАМЕНТСЬКИЙ ТИЖДЕНЬ

У понеділок під час погоджувальної ради народні обранці прийняли до розгляду близько семи десятків документів. Варто відзначити, що завдяки плідній роботі майже все заплановане вдалося пройти і ухвалити, зокрема, 14 законів та 21 постанову.

Парламентарії вже у вівторок одразу після відкриття сесії ухвалили 310-ма голосами зміни до Конституції, які чергові вибори народних депутатів призначають на кінець жовтня 2012-го. Це стало чи не темою номер 1 для обговорення протягом усього тижня — хто голосував, а хто — ні. Так чи інакше, внаслідок цього волевиявлення поставлено крапку в питанні «коли вибори?», а фракція «БЮТ-«Батьківщина» — залишилася без семи багнетів.

Іншою не менш резонансною подією у минулотижневому парламентському житті стало вирішення кадрового питання. Дев'ять депутатів-сумісників у п'ятницю нарешті розпрощалися із своїми мандатами. Декотрі з них обіймали відразу дві державні посади понад півроку. Цього ж дня, незважаючи на протест опозиції, схвалено рішення Президента про направлення наших військових до Кот-д'Івуару.

Надія СМІЯН.

1 лютого. Урочисто відкрито восьму сесію шостого скликання Верховної Ради України.

2 лютого. Іван Стойко, В'ячеслав Кириленко, Володимир Мойсик (стоять) під час пленарного засідання, на якому, зокрема, було ухвалено у першому читанні зміни до Кримінального кодексу України (щодо злочинів проти життя, здоров'я, свободи, честі та гідності особи) та законопроект про внесення змін до деяких законів України з питань загальнообов'язкового державного соціального страхування (щодо посилення платіжної дисципліни при сплаті внесків до фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування).

4 лютого. Віктор Турманов, Олександр Васильєв під час пленарного засідання, на якому, зокрема, прийнято Закон «Про схвалення рішення Президента України щодо направлення миротворчого контингенту для участі України в наданні підтримки Операції ООН у Кот-д'Івуарі».

3 лютого. Андрій Павловський, Віктор Таран, Всеволод Бородін (стоять) під час пленарного засідання, на якому, зокрема, було ухвалено постанову про проведення парламентських слухань на тему: «Про стан і перспективи розвитку економічних відносин з ЄС (зона вільної торгівлі) та Митним союзом» та в цілому ухвалили закон про внесення змін до Закону «Про виноград та виноградне вино» (щодо захисту якості вітчизняної виноробної продукції і посилення боротьби з її фальсифікацією).

П'ять днів із життя Верховної Ради України очима фотокореспондента Сергія КОВАЛЬЧУКА

Президент Афганістану Хамід Карзай оголосив, що перехід відповідальності за гарантування безпеки в Афганістані від НАТО до сил місцевої армії та поліції розпочнеться 21 березня 2011 р. *(Укрінформ)*

Польща підтримуватиме Україну у питанні скасування візового режиму між ЄС і Україною. Про це заявив міністр канцелярії президента Польщі Яромир Соколовський *(Укрінформ)*

ПЛАНЕТА

МОСКВА

Українці Росії — розмінна монета політиків?

Уперше за багато років, з ініціативи посольства України в РФ, у російській столиці зібралися лідери регіональних українських громадських організацій Росії з Архангельська, Єкатеринбурга, Татарстану, Башкортостану, Новгорода, Новосибірська, Санкт-Петербурга, Саратова, Омська, Тюмені, Хабаровська, Якутії.

Український культурно-просвітній рух у Росії впродовж багатьох років залишається головним болем як для самих російських українців, так і для чиновників обох країн.

Після того як у 2006 році з життя пішов відомий письменник Олександр Руденко-Десняк, якого було визнано лідером російських українців, у Росії з'явилося багато «центрів управління» численною українською діаспорою. Разом із громадськими організаціями, офіційно зареєстрованими в Мін'юсті РФ, у багатьох російських регіонах і містах-«мільйонниках» існують численні українські земляцтва, товариства, об'єднання, ради.

З огляду на те, що етнічних українців у Росії — мільйони громадян, звісно, з обох боків державного кордону знайшлися підприємливі політики, яких цікавив цей «електоральний ресурс» та його організовані лідери.

Політичний розкол українського руху став особливо тривожним і небезпечним під час «помаранчевої революції», коли одна частина етнічних українців підтримала Віктора Януковича, а друга — Віктора Ющенка. Хоча до сьогодні навряд чи який-небудь експерт-політолог може виразно розповісти про те, як етнічні українці РФ могли б вплинути на підсумки президентських виборів у 2006 році.

Проте одні лідери українських організацій залишилися законослухняними громадянами РФ, а інші стали етнічною частиною російської фронди, яку нечисленна й маргінальна опозиція використала у своїх цілях.

До Москви допомогти українцям Росії консолідуватися з Києва приїхали народний депутат Борис Тарасюк і директор департаменту МЗС України Володимир Яценківський. Надзвичайний і Повноважний Посол України в РФ в інтерв'ю журналістам заявив, що до кінця лютого буде утворена координаційна рада, яка почне підготовку до з'їзду керівників всіх українських організацій у Росії.

Схоже, долю нині наявних організацій — Федеральної національно-культурної автономії Росії та організації «Українці Росії», закритих російськими правоохоронними органами, визначено. Москва вирішила обмежити українську етнічну вольницю в Росії лише кулінарними рецептами, кольором і покроєм одягу, та ще віночками на голові.

Віктор ТИМОШЕНКО.

ПАКИСТАН

Колишнього президента обвинувачують у справі про вбивство Беназір Бхутто

Колишнього президента Пакистану Первеза Мушаррафа внесено до списку обвинувачуваних у справі про вбивство прем'єр-міністра країни Беназір Бхутто.

Суд у місті Равалпінді вислухав показання Сауда Азіза, екс-начальника поліції Равалпінді, де було вбито прем'єр-міністра. За словами С. Азіза, Мушарраф своїм наказом змінив начальника охорони Бхутто. Потім, коли замах на Бхутто вже відбувся, президент нібито розпорядився залити місце злочину водою, щоб знищити докази. Показання С. Азіза підтвердив інший обвинувачуваний поліцейський — його заступник Хуррам Шахзад.

Нагадаємо: прем'єр-міністр Пакистану Беназір Бхутто, яка очолювала Пакистанську народну партію, загинула в результаті теракту, що відбувся на мітингу її прихильників у Равалпінді. Це сталося 27 грудня 2007 року — за два тижні до загальних виборів.

Піраміди — за колючим дротом

Українські туроператори призупинили продажі турів до Єгипту. Фірми готуються до масових судів із клієнтами й негайно переорієнтовуються на інші напрямки.

Вони також заявляють: інформація про продовження відправлень туристів у цю країну, що з'являється в ЗМІ, не відповідає дійсності. Нагадаємо: наприкінці січня МЗС наполегливо рекомендував українцям утриматися від поїздок на Червоне море, а туроператорам не відправляти туди наших громадян. Зокрема, зовнішньополітичне відомство просило не відвідувати Каїр, Олександрію та Суец, а також морських курортів до стабілізації ситуації в Єгипті.

Тим часом, ситуація в країні залишається вельми напруженою. За повідомленнями єгипетських опозиційних організацій, на безпрецедентній зустрічі з урядом їм не вдалося домогтися виконання ключової вимоги — негайного відходу у відставку президента Хосні Мубарака, котрий перебуває при владі майже 30 років. Поки що незрозуміло, коли відбудеться наступна зустріч представників уряду та опозиції. Багато хто з активістів ночує на столичній центральній площі, що тепер нагадує наметовий табір...

Уряд Єгипту вчора вирішив відкласти на 24 години відновлення роботи Каїрської фондової біржі через нестабільну ситуацію в країні. Крім біржі, були також закриті комерційні банки в Каїрі та найбільших провінційних містах.

Через протести туристів не пускають до найвидатнішого пам'ятника — пірамід Гізи. Подивитися на ці велетенські споруди можна лише здалеку. Їх оточила поліція, по периметру виставлено танки і блокпости. Все це з міркувань безпеки — біля пірамід завжди велелюдно, а оскільки в країні відбуваються заворушення, — є ризик терактів.

Як повідомляють світові інформагентства, за два тижні протестів туристичний сектор Єгипту зазнав збитків у мільярд доларів. Готелі на популярних курортах закриваються, оскільки усі раніше заброньовані туди путівки анулюються. Гірше всього справи у Марса-Аламі, де в деяких готелях, розрахованих на кілька сотень відпочивальників, нині залишилося по 30—40 туристів. Уперше за кілька десятиліть пляжі, що діяли впродовж усього року, спорожніли.

За словами господарів готелів, мережі великих готелів поки що вдається виживати за рахунок забезпечених єгиптян, які їдуть із Каїра й оселяються на узбережжі, щоб бути подалі від стрілянини. Однак, як тільки все заспокоїться, гості з Каїра повернуться до столиці, а от коли чекати назад іноземних туристів, — поки що невідомо.

Яна СТАДІЛЬНА.

«Веймарський трикутник» має подивитися на Схід

У варшавському Вілянові — колишній резиденції польських королів — відбулася зустріч лідерів країн—учасниць «Веймарського трикутника»: канцлера Німеччини Ангели Меркель та президентів Франції Ніколя Саркозі і Польщі — Броніслава Коморовського.

Для офіційної Варшави ця зустріч важлива передусім із точки зору головування Польщі в Раді Європейського Союзу, що розпочинається 1 липня 2011 року. У такому форматі є можливість у невимушеній атмосфері ознайомити головних гравців ЄС з пріоритетами піврічної польської президенції в ЄС. Цими пріоритетами є питання безпеки, бюджету ЄС та впливу на розвиток Східної Європи.

Нинішній стан оборонної доктрини для тієї частини Європи, в якій розташована Польща, не задовольняє керівництво країни, яке домагається створення цілісної системи командування. У цьому контексті країни «Веймарського трикутника» вже мають певні позитивні напрацювання, зокрема, через два роки почне діяти польсько-німецько-французька бойова група. Так само, переконавши Німеччину та Францію, легше буде заручитись підтримкою решти членів спільноти у питаннях східної політики ЄС. Ставлячи на обговорення ситуацію в Україні, президент Броніслав Коморовський, не в останню чергу, мабуть, після минулотижневих переговорів із Віктором Януковичем, висловив переконання, що «нинішня влада України зуміє побачити шанси, які цій державі дає розвиток усесторонніх відносин з Європейським Союзом».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

ДОВІДКА «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Цього року минає 20 літ від створення «Веймарського трикутника» -формули польсько-німецько-французького співробітництва, започаткованої у 1991 році міністрами закордонних справ цих трьох країн із метою гармонійного включення Польщі в процес європейської та євроатлантичної інтеграції, який завершився вступом країни до НАТО (1998 рік) та Європейського Союзу (2004 р.). З 2006 по 2010 рік, через позицію президента Л. Качинського, співпраця в рамках цієї структури практично була зупинена. Новообраний президент Польщі Броніслав Коморовський визнаює реанімацію «Веймарського трикутника» як один із пріоритетів зовнішньої політики.

ФОТОФАКТ

Фото Сіньхуа / Укрінформ.

У місті Ресіфі (Бразилія) студенти влаштували демонстрацію протесту проти підвищення ціни за проїзд у міському транспорті.

Нам радять рухатися європейським шляхом розвитку нафтопереробки

А ЯК У НИХ

Мінекономрозвитку оголосило про початок спецрозслідування щодо імпорту нафтопродуктів в Україну, ініційованого українськими НПЗ. Залежно від його результату український уряд ухвалюватиме рішення стосовно введення мита для імпортерів або ж відмовиться від цього кроку. Оскільки Румунія, як експортер нафтопродуктів, також стала учасником розслідування, **своїм баченням ситуації з журналістами поділився Владислав РУСНАК, гендиректор ТОВ «Ромпетрол-Україна»:**

— У плані розвитку нафтопереробки досвід Румунії дуже показовий. Скажу більше, нинішня ситуація в Україні нагадує румунську 10—15-літньої давнини. На початку 1990-х рр. у Румунії працювали 11 великих і малих НПЗ сумарною потужністю близько 34 млн. т нафти на рік, що більш ніж удвічі перевищувало внутрішні потреби країни. Частина заводів виробляла низькопробні нафтопродукти, які розтікалися всім Середземноморським регіоном. Ринок у багатьох аспектах нагадував український ще й тим, що буквально кишів різними схемами оптимізації платежів по акцизах шляхом зміни номенклатурних кодів нафтопродуктів, нелегального виробництва, низка «наближених» фірм і НПЗ мала податкові преференції... Галузь почала оживати лише після того, як на ринку були встановлені прозорі, рівні правила гри, а поштовхом для нового витка розвитку галузі стала заява наприкінці 2003 року про приєднання Румунії до ЄС в 2007 році. І жодного захисту внутрішнього ринку митом або іншими інструментами не було. Сьогодні в країні працюють три великі НПЗ: завод «Петромідія», що належить нашій компанії, «лукойлівський» у Плоєшті й контрольований OMV завод «Петробразь». Устояв й один малий НПЗ «Вега» у Плоєшті, який також належить «Ромпетрол». Інші перебувають у процедурі банкрутства або законсервовані. Звідси — два висновки. Перший: серйозні інвестори здатні вибудувати свої виробництва без будь-яких преференцій. Другий: завданням держави є не встановлення загороджувальних заходів, а створення рівних, прозорих і стабільних правил гри.

ФОТОФАКТ

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

У Сан-Франциско (США) на площі біля Музею східного мистецтва на честь 30-річчя дружби з містом-побратимом Шанхаєм установлено твір китайського скульптора, що має назву «Три голови, шість рук».

«Жовті сорочки» поставили прем'єр-міністру Таїланду ультиматум

Таїландський рух «Народний альянс за демократію», також відомий як «Жовті сорочки», пообіцяв влаштувати масові акції протесту в Бангкоку у разі, якщо прем'єр-міністр Апхісіт Ветчачива не залишить свій пост. **Про це повідомляє Бангкок Пост.**

Причиною ультиматуму стали дії Ветчачиви з вирішення територіального конфлікту із Камбоджею, який призвів до збройного зіткнення. Масові виступи «жовтих сорочок» намічені на нинішню п'ятницю. Де саме вони пройдуть, представники «Народного альянсу» не розголошують.

Раніше Ветчачива заявив, що не збирається залишати свій пост, і запропонував «Народному альянсу» сісти за стіл переговорів, а не висувати ультимативні вимоги.

Беззахисний адвокат

До уваги Генерального прокурора

ЖУРНАЛІСТСЬКЕ ДОСЛІДЖЕННЯ

*«Не бывает раньше или позже:
Всякому явленью свой черед,
И синяк на сытой наглой роже
Место обязательно найдет».*
Е. СЕВРУС.

Ця аномалія — беззахисний адвокат — рідкісна, але цілком реальна. Вона можлива, коли захисник залишається сам на сам з тими, хто прагне поставити його на коліна.
Леонід Дашицький із Умані в такому куті і опинився: фактично без підтримки місцевих колег, для яких своя сорочка ближча до тіла, в оточенні недругів у погонах. Свою невинність, захищаючи добре ім'я, нескорений адвокат доводить 16 (!) років.

Моціони з перевертнем

На початку 90-х в Умані, як і в інших містах, включаючи столицю, діяло злочинне угруповання. Чи не головну скрипку в ньому грав один із помічників міського прокурора Кіранов (прізвища усіх негідників змінено. — **Авт.**). Цей «кришталик» «ока государевого» не тільки «кришував» бандитів. Він професійно прибирав з їхнього кривавого шляху всіх, хто не бажав співпрацювати.

Одному з таких, керівнику слідчих міськвідділу міліції Ш., «зшили» кримінальну справу. Якби Дашицький не розкрив фальсифікацію, грів би «мент» нари не один рік...

Інша жертва беззаконня Вадим Кострица розповів мені, як помпрокурора вивозив його в ліс, де шантажував і погрожував. Чим не догодив погононосцю викладач коледжу?

— У нетверезому стані Кіранов в ДТП розбив мою машину. Просив не викликати ДАІ, віддав свої водійські права, обіцяв відремонтувати авто, — згадує Вадим Васильович. — А через кілька днів обіцянки забув, грубо вимагав повернути документ. Моя незгода викликала шалений гнів, після чого і влаштували мені моціон у лісі. Тоді я звернувся до адвоката Дашицького.

Леонід Борисович на той час був відомим правозахисником, тому не дивно, що допомоги у нього просили десятки потерпілих. Відстоюючи їхні інтереси, адвокат, зрозуміло, часто переходив дорогу дружбанам Кіранова. Той спочатку пробував тихо-мирно упокорити опонента — пропонував співпрацю, умовляв «пригальмувати».

По-доброму не виходило, бельмо на «оці государевому» пекло дедалі сильніше.

Перший неліричний відступ

Відомо, що побитися об заклад на інтерес — забава не тільки дитяча. Мабуть, немає дорослого, який не розбивав би руки друзякам. Хтось хоче «засвітитись» інтелектом, інший — виграти суму, третій — змінити імідж.

...Кум королю Кіранов прагнув земного — помсти. Якось у жовтні 1994-го він заглянув на вогник до працівників УБОЗу і, будучи напідпитку, зізнався, що хоче запроторити за грати «розумника» Дашицького. Офіцери висловили сумнів, чим завели крутого юриста I класу.

Із свідчень в суді Олександра Могильчука:

— Кіранов... бив себе у груди і твердив, що докладе всіх зусиль, щоб притягнути Дашицького до кримінальної відповідальності. Ми, знаючи Леоніда Борисовича як кваліфікованого адвоката, юриста, почали говорити, що... ти не зможеш цього зробити. Він: «Я такий-то кажу, що мінімум п'ять років забезпечено адвокату Дашицькому, споримо на 100 баксів». Через певний час Леонід Борисович був затриманий...

Із гвалтівників — у потерпілі

Адвоката непросто притягнути до кримінальної відповідальності. Та якщо хочеться... Кіранов дуже хотів. Звісно, не тільки заради 100 доларів. На нього почали косо дивитися колеги, від яких дедалі важче було приховати свої «подвиги». А Дашицький тільки сприяв падінню іміджа «авторитета».

Правоохоронці — майстри розробляти версії, був би привід. Такий трапився 25.10.1994 року.

До прокуратури звернулася Н. із заявою про зґвалтування її п'ятьма відморозками (**докладно про це «Голос України» розповів 15.09.2010 року в статті «Беззуба щука»**). Гвалтівники слізно просили тоді Леоніда Борисовича їх захищати. Розуміючи, що для одного обсяг роботи завеликий, він шукав помічників серед колег. Ті відмовились. Та узявся за гуж — не кажи, що не дуж. Кілька днів Дашицький з'ясовував обставини злодійства, відробляючи 500 доларів гонорару, отриманого від клієнтів.

А тим часом у прокуратурі не поспішали не тільки розслідувати, навіть порушувати кримінальну справу проти гвалтівників Дольшакова, Шемченка, Чихайловина, Ільмишина та Сисака. Зате робили все, щоб скомпрометувати їхнього адвоката.

Про це розповіли його ж підзахисні нелюди, які в один момент стали... потерпілими.

Зокрема, Чихайловин на судовому процесі над адвокатом свідчив: «4 листопада в прокуратурі нам сказали, що потрібно написати явку з повинною. Мені дали магнітофон, веліли запропонувати Дашицькому 2000 доларів і довідатися,

Мал. Миколи КАПУСТИ.

кому він їх передаватиме. Адвокат відмовився взяти гроші... Після цього ми передали магнітофон у прокуратуру».

Інші «справжні мужчини» підтвердили в суді покази Чихайловина. Ільмишин, Сисак, зокрема, зізналися, що явку з повинною їм обіцяли взамін на звільнення від кримінальної відповідальності.

Другий неліричний відступ

Свого слова, між іншим, погононосії дотримались: 6.12.1994 р. уманський слідчий відмовив у порушенні кримінальної справи проти виродків. Матеріали безпідставно передали у Вінницю, після чого, пролежавши кілька років, вони опинились у Гайсині. Суди двічі скасовували постанови про відмову порушувати кримінальну справу.

За розслідування «висяка» бралися і гайсинські «менти», які торік, нарешті, провели необхідні слідчі дії, вказані у вердиктах судів. На цьому і зупинилися. Хто, як вважаєте, гальмує процес, підтверджуючи факт професійної імпотенції?

Плід-викидень

Матеріали щодо адвоката, вважаю, грубо зшито білими нитками. Міркуйте самі. Після того, як нелюди, спіймавши облизня, пішли геть від Дашицького з магнітофоном і двома тисячами «зелених», його одразу затримали.

— 4.11.1994, близько 18-ї, мені пред'явили постанову про порушення кримінальної справи за № 13220. Тоді я і зрозумів, що вона замовна.

Як так швидко зорієнтувався, запитуєте? Елементарно.

За номером справи, виявляється, можна легко з'ясувати, яким органом і де вона порушена. Це як номерні знаки авто — в кожній області свої. Справа № 13220 — плід уманських прокурорів. Плід-викидень, зазначимо, бо згідно зі ст. 10 закону про адвокатуру кримінальну справу проти адвоката може порушувати лише Генпрокурор, його заступники та обласний прокурор.

Поки погононосці Умані допетрали (не без підказки колег Дашицького, які, до речі, відмовилися і його захищати), що грубо порушили закон, юрист Бовдур провів купу слідчих дій саме в рамках незаконно порушеної справи № 13220. Зокрема, 4.11.1994 «професіонал» Бовдур: а) склав протокол про затримання підозрюваного права на захист; б) арештував майно Дашицького, який завдав матеріальної шкоди державі (?); в) арештував адвоката (5.11.1994); д) запротоколював передачу магнітофона насильникам.

Остання слідча дія викликає і сміх, і сльози. У протоколі зазначено, що Михайловину в кабінеті слідчого «передано магнітофон «Перлкодер» і касету-мікро «Панасонік» для застосування звукозапису в оперативних цілях».

Відколи це прокуратурі дозволено займатися оперативно-розшуковою діяльністю замість міліції, у якої, між іншим, такого магнітофона тоді не було?

Це ще квіточки. Із протоколу зрозуміло, що «Перлкодер» передавався в присутності понятих Шевченка і Слободяника.

Розповідає Володимир Шевченко:

— Я звільнився з Уманського міськвідділу міліції 9.02.1994, переїхав до Гайсина і до Умані жодного разу не приїжджав. Хто поставив за мене підпис — не знаю. В якості понятого не був, за вказаною в протоколі адресою ніколи не жив.

Отже, всі старання Бовдура — коту під хвіст? Зрозумівши це, великі комбінатори почали вносити поправки в сценарій. Так на світ з'явилася постанова про порушення кримінальної справи, підписана вже прокурором Черкаської області за № 13705, але дата така сама — 4.11.1994. У ній зазначалося, що адвокат підмовляв гвалтівників до дачі трьох тисяч (?!) доларів хабара.

Того самого дня, 4.11.1994, пан облпрокурор підписав ще одну постанову, в якій фігурують вже п'ять тисяч «зелених», коньяк, горілка і закуска, які начебто Дашицький вимагав для когось «зверху».

Прокурор Умані створив слідчу групу в складі Бовдура і (увага!) Кіранова. Бовдур прийняв справу № 13705 і в подальшому долучив до неї всі протоколи і постанови, прийняті в рамках незаконно порушеної, нагадаю, справи № 13220.

Дашицький із СІЗО звернувся до Феміди з вимогою виправити «помилки» уманців. Христинівський райсуд скасовав санкцію прокурора на арешт адвоката. Проте слідчі це приховали і тримали Леоніда Борисовича під вартою.

А тим часом прокурор області порушує чергову кримінальну справу № 14028, яку доручено розслідувати... Кіранову. Дашицького цього разу звинувачують у заволодінні не лише 500 доларів, які отримав від гвалтівників, а й меблями для кухні. Їх начебто купила для адвоката мати Є. Дубенка (гвалтівника неповнолітньої, якого свого часу захищав Дашицький).

Гадаю, неважко уявити, як «били копитами» прокурори, щоб добути докази. Добули ж дірку від бублика.

Христинівський райсуд 15.06.1995 виправдав Дашицького за епізодом з меблями, які, з'ясувалось, він купив за десять років до подій 1994-го. Його звільнили з-під варти в залі суду, засудивши до двох років виправних робіт за ч. 2 ст. 143 КК — заволодіння майном шляхом обману і зловживання довір'ям.

— З вироком я не згоден. Розумію, при повному виправданні мене слід було притягти до відповідальності уманських і черкаських прокурорів за фальсифікацію кримінальних справ, — зазначає Леонід Борисович. — Чого я і домагаюсь з дня звільнення. Мої заяви про злочин із Києва футболяться до Умані, Черкас, а там роблять вигляд, що їх не отримують. Бездіяльність нинішнього уманського прокурора мною оскаржена. Міськрайонний суд ще в листопаді 2008-го визнав його дії незаконними. Правоохоронця зобов'язали прийняти рішення за моєю заявою про порушення кримінальної справи відносно правопорушників. Та вердикт не виконується...

Кому закон не писаний

Я тричі їздив до Умані, тричі прагнув поспілкуватися з міжрайонним прокурором Романом Рєзніком. Він ігнорував не тільки журналіста. Пан Рєзнік жодного разу не з'явився до Київського адміністративного апеляційного суду, де розглядалася його ж апеляція на постанову уманського суду...

До речі, апеляційний визнав дії Рєзніка неправомірними і зобов'язав його прийняти рішення щодо заяви Дашицького про злочин. У відповідь — тиша.

Не мені говорити представникам «ока государевого» про наслідки невиконання судових вердиктів. Якщо прокурор так поважає Феміду, значить, це комусь потрібно?

Хто ж захистить адвоката? Це відмовились робити уманські колеги в 1994-му. Спілка адвокатів належним чином не відреагувала в 2010-му.

Правоохоронці 16 років не доводять до логічного кінця справу «потерпілих» гвалтівників, вочевидь, щоб не створити проблем погононосіям, які з рильцем в пуху сьогодні зручно сидять у високих кріслах.

Проте Верховний Суд України ще сім років тому міг відділити зерна від полови.

...У січні 2002-го заступник голови судової палати з кримінальних справ за скаргою Дашицького витребував матеріали. Його послідовник повідомив скаржника, що за поданням п'яти суддів ВСУ перегляд вироку Христинівського райсуду в порядку виключного провадження призначено на 12.12.2003 р.

...Адвокат на крилах летів на засідання двох палат.

— Суддя-доповідач зачитав подання п'яти суддів, після обговорення було оголошено перерву, — згадує Леонід Борисович. — Після цього ні суддів, ні їхнього вердикту я так і не дочекався.

Лише у березні 2007 року із ВСУ повідомили, що «необхідної кількості суддів (п'ять. — **Авт.**), які б підписали відповідне подання... не виявилось».

Куди ж поділися люди в мантіях, їхнє подання, оприлюднене 12.12.2003?

...Переді мною те саме подання. Але що це? Проти підпису одного із п'яти суддів — припис: «Підпис відкликаю».

Можна здогадуватися, яка нечиста сила вплинула на слугу Феміди. Але факт залишається фактом: у грудні 2003-го він і його колеги не вважали Дашицького злочинцем і просили суддів двох палат задовольнити його клопотання. Тобто «вирок Христинівського райсуду від 15.06.1995 р., ухвалу судової колегії Черкаського облсуду від 1.08.1995 р. та постанову президії цього суду від 28.12.1995 р. щодо Дашицького Леоніда Борисовича в частині, що стосується засудження його за ч. 2 ст. 143 КК України скасувати, а справу в цій частині за відсутністю в діях складу злочину — закрити».

Останній неліричний відступ

«Зазначені обставини дають підстави вважати, що висновки суду не підтверджуються доказами, дослідженнями в судовому засіданні і що суд не взяв до уваги докази, які могли істотно вплинути на його висновки і що невідповідність висновків суду фактичним обставинам справи вплинула на вирішення питання про винуватість засудженого. Це істотне порушення... є підставою для скасування вироку.

...Крім того, при проведенні слідчої дії по застосуванню звукозапису було допущено порушення вимог ст. 85[1] КПК України, з порушенням складено і згаданий протокол.

...Під час розгляду цієї справи обласним судом у касаційному порядку зазначені обставини й допущені порушення закону були залишені без уваги; залишилися вони також поза увагою президії цього суду під час розгляду справи в порядку судового нагляду».

Із подання п'яти суддів ВСУ.

Сенека сказав: Vivere militare est (жити — значить боротися).

Шлях, справді, долає той, хто йде...

Іван ІЛЛЯШ.

Черкаська область.

Завтра в Подільському державному аграрно-технічному університеті — день біотехнологічного факультету. Зазвичай на заходи, які організовує колектив біотехнологічного, приїздять з усіх кінців Хмельниччини, *повідомляє наш власкор Віра ШПИЛЬОВА*

Баба Ганна проти африканського сала

ТЕНДЕНЦІЇ

Україна заборонила імпорт м'яса з Конго та Габону через спалах у цих африканських країнах захворюваності тварин на контагіозну плевропневмонію.

(За повідомленням Державної ветеринарної та фітосанітарної служби від 21.01.2011 р.)

Самі не їдять, а народ непотребом труять

— Оце дожилися, — спантеличено каже знайома бабця Ганна, жителька одного з приміських черкаських сіл. — Я ніколи й не чула, що такі держави на світі є, а наші правителі вже й туди руки простягли... Та то ж не м'ясо, а відходи вони возять, — обурюється. — Самі не їдять, а народ непотребом труять — й не бояться Бога!

Сама баба Ганна, як молодшою була, то завжди тримала у хліві двоє-троє поросят. Одне — для себе, друге — для дочки, а третє — для базару. На городі добре родили картопля, гарбузи, буряки, господиня ще прикуповувала дерті й виростали у неї кабани, хоч на виставку. Бувало, що й одного вистачало для неї та доччиної сім'ї, а двох з вигодою продавали.

— Це коли ми самі торгували на базарі, або здавали у кооперацію, то були з грошима, — уточнює моя співрозмовниця. — А як почали попід дворами їздити баришники та скуповувати усе, що хрюкає, — отоді пропала вигода. Вагу визначали на око. Платили, що крізь пальці протече, — показує порепані долоні. — Мені дочка й каже: чого це ви, мамо, будете на тих баришників задарма спину гнути? Хай самі дбають і продають! Тепер ми з дочкою щороку вигодовуємо кабанця тільки для себе. У селі більшість пенсіонерів позачиняли хліви. Й не тільки того, що на базар ходу немає. За наші старчачі пенсії годі купити нині підсвинків та комбікормів. Аби на хліб вистачило.

— Але ж на базарі торгують свининою, кажуть, з підсобних селянських господарств, — заперечую.

— Є тут у нас такі молоді «бізнемсвени», що взялися вирощувати свиней, — каже на те баба Ганна. — Вони на свою ферму щодня всякі добавки причепами завозять. Свині, як на дріжджах, ростуть. Ото й продають їх на базарі. Сусідка купила у них м'ясо, кинула на сковорідку, а воно піною узялося і зіпсованою рибою затхнуло. Нема тепер тих хазяїв, які вигодовували б свиней на гарбузах та кукурудзі, — зробила висновок.

☞ ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ

Господарства Черкащини на початку 1991 року утримували поголів'я свиней у кількості 1 мільйон 50 тисяч. З них понад 260 тисяч голів вирощувалося у підсобних господарствах населення.

На 1.01.2011 року господарства усіх форм власності вирощують близько 480 тисяч голів свиней. З них 235 тисяч — у приватних, селянських дворах.

У керівних кабінетах усе «малюють»...

Не випадково кореспонденцію з розвитку (чи занепаду?) свинарства я розпочала з думки мого «експерта» баби Ганни. Адже нещодавно міністр агрополітики та продовольства Микола Присяжнюк, перебуваючи на Черкащині, заявив, що протягом найближчих років збільшення поголів'я свиней відбудеться за рахунок господарств ... сільського населення. А якщо точніше, Програма розвитку свинарства на період до 2015 року, затверджена міністром Миколою Присяжнюком та президентом Національної академії аграрних наук Михайлом Зубцем спільним наказом від 17 вересня 2010 року, передбачає зростання кількості «п'ятачків» до 12,1 мільйона голів. З них понад 50 відсотків, 5,08 мільйона, планують головні агрополітики держави, утримуватимуть на своїх обійстях селяни. До слова сказати, попередні уряди також «малювали» цифри

Фото Валерія ДРУЖЕНКА.

досягти 12-мільйонного рубежу ще до 2010 року, однак, як свідчить статистика, більше 8 мільйонів «не витягнули». Хоч у роки колгоспівського розквіту, у 70—80-х, Україна мала понад 20 мільйонів голів свиней. Рівно стільки, скільки дає нині «на-гора» Данія з 5-мільйонним населенням. Й наші аграрні керівники просять данців поділитися досвідом, а то й побудувати в Україні на місці розгромлених колгоспних свинобідгодівельних комплексів нові ферми.

Як бачимо, роботящі дядько з тіткою хоч і зменшили у своєму домашньому господарстві поголів'я, але не набагато. Просто більше утримувати вони не в змозі. Навіть коли міністри і академіки напишуть десять програм про зростання «виробництва свинини до обсягів, що забезпечать продовольчу безпеку країни». Втім, автори ідеї збільшення поголів'я свиней за рахунок «господарств населення», очевидно, забули, що за санітарними нормами утримувати у приватному домоволодінні більше десяти «хрюшок» забороняється. Через протиепізоотичні, екологічні та інші вимоги. Хто хоче завести собі міні-ферму — тому дорога за село. А де взяти на нове будівництво дозволи, де роздобути гроші? Запитання, ясна річ, риторичні.

☞ ДОВІДКА

У 2010 році на Черкащині вироблено 446 тисяч тонн м'яса. Понад 85 відсотків його — м'ясо птиці. Близько 8 відсотків яловичина, 7 відсотків — свинина.

Засилля імпорту задавить свого виробника

Отже, сповна забезпечити продовольчу безпеку країни, заповнити ринок м'ясом може тільки високоорганізоване, великотоварне виробництво. Чому ж тоді вітчизняні виробники свинини не поспішають розширювати свої комплекси, ферми, до чого їх так палко закликають зі сторінок вже згадуваної програми державні мужі?

— Бо будь-які плани, не підкріплені паритетом цін, державною заохочувальною та дотаційною політикою, — відповідає генеральний директор СТОВ «Продсільпром», депутат Черкаської обласної ради Сергій Буцько, — приречені на провал. — У нашому господарстві ми утримуємо нині 8 тисяч голів свиней м'ясної породи. Молодняк завозили з Англії, якість нашої продукції висока. А нам за кілограм живої ваги пропонують нині 11 гривень, та ще й з відстрочкою платежу. Це прямий шлях до збитків. Нас гривнею, ціновою політикою витісняють з ринку, змушують позбутися поголів'я. Ті, хто щороку правдами і неправдами ввозить в Україну тисячі тонн сурогату м'яса, мають більший вплив на державну політику, ніж ми. Ніхто не контролює їх багатомільйонний бізнес, вони самі вирішують звідки і куди імпортувати непотріб.

Підтримує свого колегу й директор СТОВ "Агрофірма «Маяк», Герой України Микола Васильченко.

— Нині я готовий продати тисячу голів свиней, — ділиться Микола Семенович. — Але не за тими умовами, які диктують переробники. Їх ціна — менше 11 гривень за кілограм живої ваги — це повний абсурд. Ще торік зросла вартість зерна, мінеральних добрив, пального, а на свинину — впала. Як це може бути?! Хто склав цю ціну? Завезли чергову партію субпродуктів невідомого походження і термінів зберігання з Бразилії, а сала з Африки?! Перероблені на наших м'ясокомбінатах шкури, щетина, «роги і копита» — це страшна біологічна зброя, котра позбавляє людей здоров'я. Хіба цього не бачать, не розуміють вітчизняні державники? Думаю, розуміють. Тому давно, усім миром, потрібно схаменутися. Обмежити апетити імпортерів, ввести ліцензування на ввезення м'ясної продукції і всіма силами, розумно і системно, взятися за розвиток свого тваринництва. Поки імпорт не добив його остаточно. Якщо цього не буде... Що ж, тоді чекатимемо, поки у Конго і Габоні закінчиться епідемія, і нам привезуть обрізків...

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Зберегти як громадську

ТОЧКА ЗОРУ

Публікації «Агроутопія за наші кревні» («Голос України» за 30 листопада 2010 р.) та «Аграрна політика, якої я не розумію» («Голос України» за 11 січня 2011 р.) викликали неабиякий резонанс. Було чимало дзвінків та листів: здебільшого з підтримкою позиції Галини Квітки — автора цих статей. Серед тих, хто зателефонував, — Олександр Баранівський (на знімку), народний депутат України четвертого та п'ятого скликань, міністр аграрної політики у 2005—2006 роках. Свого часу ми немало критикували О. Баранівського, коли він очолював головне аграрне відомство країни. Але нині, гадаємо, позиція екс-урядовця виявиться цікавою для наших читачів. Був міністром — значить, знає, що каже. У телефонній розмові Олександр Петрович повідомив: проблеми аграрної науки, які зачепила наша газета, він порушував у листі до Президента. Наразі оприлюднюємо адресований Главі держави і переданий О. Баранівським до редакції текст листа. Друкуємо його без коментарів і сточень — висновки, шановні читачі, робити вам.

Президентові України В. Ф. Януковичу

Шановний Вікторе Федоровичу!

Сердечно дякую Вам за нагородження мене орденом «За заслуги» III ступеня. Сприймаю його не стільки за оцінку минулого, як за зобов'язання докладати всі свої знання і уміння до здійснення Ваших програм по виведенню України в аграрні лідери Європи. Сприятлива доля даруе мені багатолітнє щире спілкування з жителями рідного села, у колгоспі якого головував з юності, двох районів Житомирщини, де очолював райсільгоспуправління, райком партії і райадміністрацію, рядом умілих підприємців, з якими довелося освоювати ази ринкової економіки, численними авторитетними управлінцями державних, обласних і районних органів та науковцями.

Якщо узагальнити їхні відверті оцінки причин розвалу донедавна потужного агропромислового комплексу і занепаду села, то хотів би в даному листі звернути Вашу увагу на наступні два висновки:

Перший. В Україні конче потрібні удосконалення організаційних основ виробництва продовольства, що здійснені бездумно, поспішно і кампанійськи. Їх ідеологами стали нікому не відомі зарубіжні радники-емісари, а виконавцями — політично заангажовані, недостатньо кваліфіковані урядовці і окремі народні депутати, робота яких була спрямована на знищення Українського аграрного виробництва, як потужного конкурента Європейським компаніям.

Другий. В часи докорінних економічних перетворень потужна, розгалужена аграрна наука самоусунулася від пошуку і обгрунтування раціональних кроків процесу реформування агропромислового комплексу. Її керівництво не зуміло і не намагалося стати в авангарді актуальних подій і загубилося в суспільному обозі.

При наявності в системі Української Академії аграрних наук більше 330 наукових установ, підприємств і організацій з 46 тисячами працюючих, серед яких близько 80 академіків, 100 членів-кореспондентів, 400 докторів і 2000 кандидатів наук, суть, напрями і темпи перемін в агропромисловому комплексі визначали окремі наближені до влади безвідповідальні особи, що механічно сприймали підказки іноземних радників, більшість з яких спрощено розуміла реальну ситуацію в житті українського села.

Виробничо-дослідницький потенціал Академії, а це 539 тисяч гектарів сільськогосподарських угідь, 1,7 мільярда гривень основних фондів та щорічні майже півмільярда гривень бюджетних асигнувань (майже по 1 тисячі гривень на гектар) мали сприяти розвитку Академії, але вона має результати на рівні скромних господарств-се-

Як почали баришники скуповувати усе, що хрюкає, — пропала вигода

Документ поновити можна. А совість?..

Колишній фронтовик Олександр Коваль скаржиться на те, що чиновники загубили його державний акт на землю

СИТУАЦІЯ

«Голос України» отримав листа з Вінниччини від ветерана Великої Вітчизняної війни Олександра Коваля. Чоловік просить редакцію допомогти йому... повернути державний акт на право власності на землю. За його словами, документ зник після того, коли надав у Мелешківський відділок ТОВ ПК «Зоря Поділля» для переукладання договору оренди своєї земельної ділянки.

У кабінетах просто сміються

— Мені вже 80 років, — пише Олександр Петрович Коваль. — На старість маю такий клопіт, що втратив сон і спокій. 25 серпня 2010 року отримав зерно на свій земельний пай. Тоді ж віддав оригінал свого державного акта на право власності на земельну ділянку, щоб переукласти договір оренди з ТОВ ПК «Зоря Поділля». Оригінал віддав тому, що не було де зняти копію. Віддав документ особисто в руки співробітниці Мелешківського відділку ТОВ ПК «Зоря Поділля», яка відповідає за укладення договорів. Вона сказала, щоб прийшов через деякий час і забрав документи. Так я й зробив. Але вона не віддала державний акт. Спочатку казала, що він десь загубився. Потім, що не брала від мене жодних документів. Куди я після того вже не звертався, але мені не вірять, наді мною просто сміються. Навіть у районній прокуратурі не взяли заяву. Хіба можна так збиткуватися над фронтовиком?

Мабуть, мій документ знадобиться їм для подальшого бізнесу, а що я ще можу подумати?

У мене одна донька, котра живе від мене далеченько, і я їй не можу передати свій земельний пай, бо мене пограбували. І немає кому жалітися... Ми з жінкою вже старі люди, та ще й хворієм. Зробили нас дурними та ще й насміхаються. Через це ні спати не можу, ні спокою немає. Кажуть, у нас повага до ветеранів Великої Вітчизняної війни. А яка вона на ділі, я вам про це розказав.

Мені всі дають відповідь, щоб робив новий акт. А я хочу сказати їм через газету: документ поновити можна, бо це бумага, а совість? Так і напишіть. Може, хоч хтось з тих чиновників, до кого звертався, задумається, що не можна ставати на сторону тільки тих, хто керує, рядові люди теж люди.

З повагою,
Олександр КОВАЛЬ.

с. Зятківці Гайсинського району Вінницької області.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Приймаємо тільки копії

Володимир Лиманюк, керуючий Мелешківським відділком ТОВ ПК «Зоря Поділля»:

— У нас із села Зятківці понад 900 пайовиків. Загалом їх півтори тисячі. З жодним не виникало такої проблеми, як з Олександром Ковалем. Я особисто з'ясовував, як таке могло статися. За оформлення договорів у нас відповідає диспетчер Наталія Овчаренко. Оригіналів державних актів вона не вимагає, а тільки копії. Наталія Вікторівна пояснює, що ветеран взагалі не мав з собою документів. Договір з ним продовжили на підставі документів, що були у старому договорі. Необхідність переукладання виникла тому, що товариство збільшило плату за орендовану землю. Тобто більше платимо тим, хто продовжує з нами договори. Раніше давали на пай три центнери зерна, тепер — удвічі більше.

Скарги на дії нашого диспетчера, так само, як на інших працівників, Олександр Коваль написав уже в десятки інстанцій. Хоча я особисто роз'яснив йому, що він може поновити втрачений документ. Це передбачено чинним законодавством. Але чоловік вперто наполягає на своєму.

Дідусь плаче, як мала дитина

Галина Білоус, секретар Зятківської сільради:

— Нам у сільраді по-людськи шкода ветерана. Він уже не раз звертався по допомогу. Плаче, як мала дитина. Весь тремтить, коли говорить про те, як над ними насміялися. Дивимось на нього, і не думаємо, що він вигадав усе з тим актом. Хоча чоловікові уже 80, він ще при здоров'ї. Сам добирається до сусіднього села, де знаходиться відділок товариства «Зоря Поділля». Їздить туди забирати зерно. Каже, так само сам їздив у прокуратуру. На всі його звернення відповідають, щоб оформляв новий акт. Але ж для нього це багато клопотів, та й не безкоштовно все це робиться.

Співрозмовниця каже, що сільська рада зверталася з листом до керівництва ТОВ ПК «Зоря Поділля», щоб детально вникли у ситуацію, допомогли ветерану, як мовиться, залагодити конфліктну ситуацію. Хоча ми розуміємо, що своїх працівників вони не дадуть образити. Такої само думки ветеран. Як колишній фронтовик, він людина наполеглива, каже, що буде добиватися правди, доки житиме.

— Ми запрошували до себе у сільраду пані Овчаренко, на яку скаржиться ветеран, — продовжує Галина Білоус. — Вона наполягає на своєму, що документа не брала. На додачу каже, хто підтвердить, що я це робила? Де свідки?..

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

☞ КОМЕНТАР

Андрій Мартин, завідувач кафедри Національного університету біоресурсів і природокористування України, кандидат економічних наук:

— Відповідно до статті 126 Земельного кодексу України від 25.10.2001 № 2768-ІІІ, право власності на земельну ділянку посвідчується державним актом. Право власності на земельну ділянку, набуту у власність із земель приватної власності без зміни її меж, цільового призначення, також може посвідчуватися: а) цивільно-правовою угодою щодо відчуження земельної ділянки, укладеною в порядку, встановленому законом, у разі набуття права власності на земельну ділянку за такою угодою; б) свідоцтвом про право на спадщину.

Потрібно відзначити, що сам по собі державний акт є лише правовстановлюючим документом, а тому втрата, псування або знищення державного акта не призводить до втрати громадянином свого права власності на земельну ділянку. Звичайно, не варто було передавати оригінал державного акта стороннім особам, але у ситуації, коли законний власник фактично втратив свій примірник державного акта, йому слід скористатися передбаченою нормативно-правовими актами процедурою видачі нового державного акта.

Відповідно до пунктів 4.7—4.10 Інструкції про заповнення бланків державних актів на право власності на земельну ділянку і на право постійного користування земельною ділянкою, що затверджена наказом Держкомзему від 22.06.2009 № 325 (зареєстрована в Мін'юсті України 06.08.2009 за № 735/16751), при втраті (пошкодженні) державного акта землевласнику (землекористувачеві) видається новий державний акт.

Для отримання нового державного акта землевласнику (землекористувачеві) необхідно письмово звернутися до відповідного територіального органу Держкомзему. У заяві (клопотанні) зазначається: де, коли і за яких обставин втрачено (пошкоджено) державний акт. До заяви (клопотання) додаються: копія акта приймання-передавання межових знаків на зберігання; копія акта перенесення в натуру (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності; копія документа, на підставі якого набуто право на землю.

У разі втрати державного акта землевласник (землекористувач) розміщує відповідне повідомлення в місцевих друкованих засобах масової інформації. Якщо протягом місяця з дня публікації жодних повідомлень щодо втраченого державного акта не надійшло, землевласнику (землекористувачеві) видається новий державний акт. Видача державних актів взамін втрачених (пошкоджених) здійснюється протягом 15 робочих днів з дня отримання територіальним органом Держкомзему зазначених матеріалів. Видача державних актів взамін втрачених (пошкоджених) здійснюється на платній основі відповідно до законодавства.

☞ ВІД РЕДАКЦІЇ

Журналіст «Голосу України» під час розмови з керуючим відділком ТОВ ПК «Зоря Поділля» Володимиром Лиманюком запропонував свій варіант розв'язання конфлікту: товариство бере на себе зобов'язання виконати всі необхідні процедури з поновлення державного акта, в тому числі сплату необхідних коштів, урочисто вручає документ своєму пайовику, а поріг його домівки переступає з подарунком у руках. Без сумніву, колишній учасник війни Олександр Петрович Коваль заслуговує на таке. А ось чи дослухаються до цієї поради керівники товариства?..

організацію

редняків, які ледь зводять кінці на ринкову виручку і кредити.

Природно, що за таких обставин **основне покликання Академії забезпечувати товарні господарства новими сортами та гібридами високоякісного насіння, продуктивною худобою, сучасними технологіями виробництва, розробкою модерних засобів хімізації, механізації та впровадженням досягнень генної інженерії не виконується. Натомість господарники змушені імпортувати п'яту частину насіння зернових, дві третини — кукурудзи, соняшнику, ріпаку і цукрових буряків, батьківське поголів'я птиці, племінних корів і свиней, всі пестициди, високопродуктивну техніку і новітні технології в рослинництві і тваринництві.**

Оскільки вітчизняні сільськогосподарські товаровиробники платять за це продиктовані постачальниками ціни, які значно перевищують аналогічні вітчизняні товари і послуги, та розраховуються на бартерних чи лізингових принципах, то збитки від бездіяльності Академії ніхто не рахує. Авторитетні економісти, рівень компетенції яких викликає довіру, оцінюють, що за невміння керівників Академії йти в ногу з часом, конкурувати на внутрішньому і зовнішньому ринках виробники змушені щорічно переплачувати імпортерам до 5 мільярдів американських доларів.

Є вагомі підстави для такого насторожливого висновку. Керівництво УААН власну неспроможність трансформувати аграрну науку, розробити концепцію сучасної ринкової економіки присипає принциповість і вимогливість високопосадовців шляхом обрання їх до складу Академії з пожиттєвою виплатою солідних грошових сум, призначених для стимулювання творчості талановитих учених.

За радянських часів, коли агропромисловий комплекс домагався рекордних результатів, в його науковому забезпеченні діяло 17 академіків і 17 членів-кореспондентів. На сьогодні в складі Академії аграрних наук 80 академіків і 100 членів-кореспондентів.

Міністерство Аграрної політики, як і Кабінет Міністрів, впливати на цю безгосподарність на законній основі практично не можуть, тому що Академія, яка, по суті, є громадською організацією, захистила себе низкою законів і безкарно витрачає бюджетні кошти.

Для активізації діяльності українського наукового потенціалу, спрямування його на виконання нагальних проблем українського села, доцільно створити при Кабінеті Міністрів України Національний центр аграрних досліджень. До відомства Національного центру слід передати нинішню науково-дослідну базу Академії і бюджетне фінансування та поставити перед ним завдання забезпечувати галузеві фундаментальні та прикладні дослідження та спрямувати діяльність науковців на задоволення нагальних проблем перспективи розвитку виробництва. Така модернізація за три роки виправдала себе в Республіці Казахстан та інших країнах колишнього СРСР.

Українську Академію аграрних наук слід зберегти як громадську організацію з певною державною підтримкою, яка повинна діяти за принципами добровільного об'єднання учених, аналогічного іншим галузевим академіям.

«Нон грата» — це вища нагорода від академіків

РЕЗОНАНС

Шановна редакціє!

Давно не читав такої аргументованої статті, що зачіпає суть наших 20-літніх реформ у сільському господарстві (і не тільки в сільському господарстві), як стаття Г. Квітки «Агроутопія за наші кревні», яка викликала гостру реакцію наших академіків. Сміливо загострені основні питання. Хоча я й не зовсім згоден з Г. Квіткою. Наприклад, що головним є якість сільгосппродукції (попит невеликий, здається, не тому, що якість низька, а тому, що в багатьох не вистачає грошей на м'ясо) і що треба підвищувати попит бідних африканських країн. Спочатку треба все-таки свій попит збільшити.

Головне, що з реформами наші вчені порушили науковий принцип «не знаючи броду, не лізь у воду». Спочатку треба було спокійно (об'єктивно) розглянути причини, чому на Заході із сільським господарством справа краща. Напевно, не тільки й не стільки від того, що в них приватна власність і немає колгоспів (хоча кібуци — це щось типу колгоспів). Допустимо навіть, що справа в приватній власності. Тоді, потрібно спочатку було провести обмежені експерименти, як того вимагає та сама наука, а потім, підправивши слабкі місця, рухатися вперед. Якщо є сенс у цьому. Інакше може вийти «застав дурня молитися, то він і лоба розіб'є».

Такого удару, можливо, потрібно також завдати й по інших науках, щоб зменшити «небокоптіння». Зокрема, по економічних. За моїми даними, там становище не краще — словеса та кон'юнктура. Звичайно, це будуть тільки необхідні, а не достатні дії.

Ну, досить, розписався. Галині Квітці так тримати! А те, що вона «нон грата» — це вища нагорода від академіків! Спасибі їй (та їм)!

Юрій АРХАНГЕЛЬСЬКИЙ,
доктор економічних наук.

Київ.

Угода про мирне співіснування

Моя онука мешкає в комунальній квартирі. Кожен співвласник квартири володіє своєю житловою площею, а ванна, туалет, коридор і кухня — спільні. Відповідно до Цивільного кодексу, співвласники мають право самостійно визначити порядок використання спільної території, щоб не виникало непорозумінь та суперечок. Підкажіть, як правильно оформити такий документ? Як переконати тих, хто не захоче підписувати та виконувати його?

Євгеній ЖУРАВЛЬОВ.

Алушта, Крим.

Відповідає оглядач з правових питань Ярослав ГРУЩИНСЬКИЙ:

Ваша онука та її сусіди по комунальній квартирі володіють житловою площею на праві спільної часткової власності. Це означає, що за кожним співвласником закріплена конкретна частина помешкання. Пропорційно до розміру цих часток співвласники зобов'язані оплачувати комунальні послуги, брати участь у витратах на ремонт, утриманні квартири тощо.

Якщо спільне проживання завдає незручностей або ж хтось із мешканців нехтує правами своїх сусідів, співвласники комуналки можуть домовитися і укласти між собою «Договір між співвласниками про порядок володіння та користування спільним майном». У договорі зазначається місце та дата його укладення. Сторонами договору не потрібно вказувати усіх, хто мешкає в квартирі, зазначити потрібно лише тих, хто є власниками частин помешкання. У графі «Сторони договору» потрібно вказати паспортні дані цих осіб.

У першому пункті договору варто зазначити, хто зі співвласників якою частиною квартири володіє, а також назви та реквізити правовстановлюючих документів на частки квартири, розміри часток тощо.

Після цього можна переходити безпосередньо до суті домовленостей. Вони можуть стосуватися питань ремонту квартири, використання та прибирання місць загального користування, зберігання речей та ін. Текст договору стверджується підписами сторін.

Зміст договору повинен влаштовувати усіх без винятку співвласників. Незалежно від того, хто із співвласників якою часткою володіє та скільки людей проживає на його житловій площі, при підписанні договору кожен співвласник має один голос.

Відповідно до частини 4 статті 358 Цивільного кодексу, договір про порядок володіння та користування спільним майном може бути посвідчений нотаріально. У такому разі він буде обов'язковим для осіб, що згодом набудуть права власності в квартирі та поселяться в ній.

Що стосується питання, чи можна когось примусити підписати договір про спільне користування майном, то теоретично це можливо, але тільки через суд. У позовній заяві необхідно довести, що договір жодним чином не порушує права сторін. Натомість відмова від його підписання однією із сторін порушує право на користування власністю співмешканців. У позові можна посилатися на статті 316, 317, 319, 322, 358 Цивільного кодексу України.

Невже блискавка — лише «надзвичайна подія»?

Пишу в редакцію, бо з моїми знайомими — родиною пенсіонерів із села Криски — сталося велике лихо. У Марії та Дмитра Ніколайців згоріла частина хати, зокрема, стеля, три пластикових вікна, троє дверей, холодильник, морозильна камера, телевізор. Високою температурою, сажею та водою пошкоджено меблі, одяг, килими та інші цінні для літніх людей і необхідні в господарстві речі. Чи вистачить їхньої мізерної пенсії на поновлення втраченого і ремонт — питання риторичне. А їм треба ще й не вмерти від голоду та холоду... Невже блискавка, що стала причиною пожежі, — не стихійне лихо, не надзвичайна ситуація?! А якщо так, то від держави повинна бути матеріальна допомога на ліквідацію пошкоджень!

Сусід погорільців Василь В.

Криски Коропського району Чернігівської області.

Цей крик про допомогу було направлено до Чернігівської облдержадміністрації. Відповідь надійшла від голови Коропської райдержадміністрації Володимира БРИГИНЦЯ:

«Шановні Маріє Митрофанівно та Дмитре Артемовичу!

Районна держадміністрація повідомляє, що лист, надісланий у редакцію газети «Голос України», з приводу матеріальної допомоги у зв'язку з пошкодженням вашого житлового будинку та майна внаслідок пожежі детально вивчено особисто першим заступником голови райдержадміністрації Демиденком П., а також відділом містобудування, архітектури та житлово-комунального господарства, відділом з питань надзвичайних ситуацій та цивільного захисту населення, фінансовим управлінням райдержадміністрації.

Результатами проведеного комісією огляду встановлено, що пожежа у вашому житловому будинку сталася 28 липня 2010 року внаслідок грозового розряду. На даний час наслідки пожежі ліквідовані ще не повністю. Необхідно провести низку ремонтно-будівельних робіт, оскільки у двох кімнатах повністю вигоріла стеля, потребує повної заміни електропроводка, також слід полагодити систему опалення та зробити косметичний ремонт в усіх кімнатах будинку.

З метою підтримки вашої родини та надання вам допомоги хоча б на перший час за ініціативи Крисківської сільської ради було організовано серед населення територіальної громади збір коштів. Зібрано близько трьох тисяч гривень, місцевий приватний підприємець безплатно виділив необхідні пиломатеріали.

Пожежа у вашому житловому будинку, спричинена грозовим розрядом, не має ознак надзвичайної ситуації, а кваліфікується як надзвичайна подія.

Відповідно до пункту 6 Постанови Кабінету Міністрів від 29.03.2002 року № 415 «Про затвердження Порядку використання коштів резервного фонду бюджету» кошти з резервного фонду районного бюджету виділяються тільки на ліквідацію наслідків надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру і не можуть бути використані на інші цілі.

Але в зв'язку з тим, що ваша родина на даний час мешкає у літній кухні, в якій є автономне опалення, проте вона не придатна для проживання в зв'язку з недостатньою житловою площею, районною державною адміністрацією розглядаються всі можливості стосовно виділення вам матеріальної допомоги для ліквідації наслідків пожежі».

Єдина тарифна сітка

Розкажіть, будь ласка, про тарифну сітку та її 25 розрядів, а також про мінімальну ставку для кожного розряду? Які категорії бюджетників належать до кожного розряду? Які виплати згідно з законодавством має отримати робітник, якого звільняють у зв'язку зі скороченням штату?

Аркадій МОСКАЛЬОВ.

Київ.

Відповідає директор Департаменту з питань державного регулювання заробітної плати та умов праці Олександр ТОВСТЕНКО:

— Умови оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери визначаються згідно з Постановою Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2002 р. № 1298 «Про оплату праці працівників на основі Єдиної тарифної сітки розрядів і коефіцієнтів з оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери».

Єдина тарифна сітка передбачає 25 розрядів із діапазоном крайніх розрядів 1:4,51. На основі тарифної ставки (окладу) робітника 1 розряду і відповідних тарифних коефіцієнтів розраховуються розміри посадових окладів інших категорій працівників.

Розподіл посад за розрядами ЄТС здійснено за категоріями працівників установ, закладів освіти, охорони здоров'я, інших галузей бюджетної сфери. Так, наприклад, у галузі освіти для керівників вузів III та IV рівнів акредитації визначено діапазон розрядів від 22 до 24, для викладачів — від 15 до 18; у галузі охорони здоров'я, соціального захисту населення для керівників (головного лікаря, директора, начальника, завідувача) закладів, установ — від 12 до 18, а для соціальних працівників — від 8 до 10 і т. ін.

Посади керівників структурних підрозділів та фахівців, які виконують функції загального характеру в усіх галузях, віднесені до однакових розрядів згідно із додатком 3 до зазначеної постанови.

Щодо виплат при звільненні, то згідно із статтею 116 Кодексу законів про працю України при звільненні працівника виплата всіх сум, що належать йому від підприємства, установи, організації, провадиться в день звільнення або наступного дня після пред'явлення звільненим вимоги про розрахунок.

Крім того, статтею 44 Кодексу законів про працю України визначено, що при припиненні трудового договору у випадку змін в організації виробництва і праці, у тому числі ліквідації, реорганізації або перепрофілювання організації, скорочення штату, працівникові виплачується вихідна допомога у розмірі не менше середнього місячного заробітку.

«Е»: додати можна, вилучити — ні

Чула, що через значну кількість емульгаторів та консервантів, що надходять у організм людей з їжею, відбуваються генетичні мутації (особливо лякає, що й у новонароджених!). Можливо, саме тому так «помолодшали» хвороби, про які наші батьки й не чули... Розкажіть, що таке емульгатори? Хто контролює їх вміст у продуктах? Як досліджується вплив на людину?

С. ВІТРОВА.

Херсон.

За роз'ясненнями ми звернулися до фахівців держустанови «Інститут гігієни та медичної екології ім. О. М. Марзєєва АМН України». Відповідають О. ТИМЧЕНКО (професор, завідувач лабораторії генетичної епідеміології) та Г. КАЧКО (н. с. цієї лабораторії):

— Як відомо, харчові продукти повинні не тільки містити корисні речовини, а й мати естетичний вигляд. Щоб надати продуктам привабливого вигляду, приємного аромату, потрібної консистенції та поліпшити їхню якість, застосовують різні ароматизатори, загусники, емульгатори й стабілізатори — харчові добавки.

Відповідно до законодавства України, харчовими добавками називають групу природних або синтетичних речовин, які спеціально додають до продовольчої сировини, напівфабрикатів або готових продуктів з метою:

— збереження поживних властивостей харчових продуктів;

— надання їм привабливішого вигляду;

— збільшення терміну зберігання;

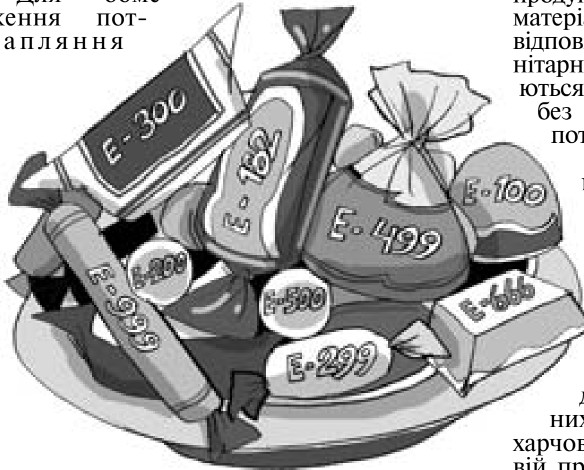
— полегшення технологічної обробки продовольчої сировини;

— здешевлення та скорочення технологічного процесу.

Для подовження терміну зберігання харчових продуктів застосовують різні природні консерванти: кухонну сіль, харчові жири й олію, оцет, цукор, етанол, діоксид карбону, азот та різні кислоти (молочну, цитринову, винну, бензойну, мурашину тощо).

Як консервант використовують антибіотики — препарати тетрациклінового ряду, пеніцилін, субтилін, стрептоміцин, левоміцетин, бацитрацин та інші. При цьому можуть також використовуватись антиоксиданти — речовини, що блокують ланцюгову реакцію утворення вільних радикалів. Однак їх використання обмежене через токсичність. Під час зберігання продуктів уникають дії кисню, повітря й світла, тому продукти тримають у темноті, холоді і використовують повітронепроникні упаковки.

Для обмеження потрапляння перелічених речовин в організм людини встановлено певні нормативи, що регламентуються гранично допустимою концентрацією (ГДК) та добовою забруднюючою концентрацією (ДЗК).

Виробники харчових продуктів несуть відповідальність:

— за забезпечення їх належної якості;

— за відповідність продуктів стандартам, санітарним, ветеринарним та фітосанітарним нормам;

— за порушення умов і термінів зберігання харчових продуктів;

— за фальсифікацію продуктів;

— за перевищення рівня штучного або природного радіаційного забруднення;

— за вміст недозволених речовин.

Належна якість та безпечність харчових продуктів, продовольчої сировини і супутніх матеріалів підтверджуються сертифікатом відповідності або висновками державної санітарно-гігієнічної експертизи. Забороняються реалізація і використання продуктів без маркування, яке повинно містити потрібну для споживача інформацію.

Складовими державного регулювання якості та екологічної безпеки є держнагляд за дотриманням стандартів, норм і правил — метрологічний, санітарно-епідеміологічний та ветеринарно-санітарний; держконтроль за дотриманням законодавства України про захист прав споживача; акредитація органів із сертифікації харчових продуктів і продовольчої сировини та випробувальних лабораторій тощо. Таким чином, харчові добавки використовують у харчовій промисловості тільки після всебічного вивчення й установлення повної безпеки застосування кожної конкретної добавки.

Наявність харчових добавок у продукті має зазначатися на споживчій упаковці. Харчова добавка позначається індексами Е (від «edible» — їстівний) і номерами. Присвоєння конкретній речовині статусу харчової добавки та ідентифікаційного номера Е означає, що вона перевірена на безпеку і може бути застосована у межах технологічної необхідності.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Відповідно до європейської цифрової кодифікації харчові добавки класифікуються:

Е100-182 — барвники (підсилюють або відновлюють колір продукту).

Е200-299 — консерванти (підвищують строк зберігання продуктів, захищаючи їх від мікробів, грибків, бактеріофагів, хімічні добавки, що стерилізують).

Е300-399 — антиокислювачі (захищають від окислювання, наприклад, від згіркнення жирів і зміни кольору).

Е400-499 — стабілізатори (зберігають задану консистенцію) і згущувачі (підвищують в'язкість).

Е500-599 — емульгатори (створюють однорідну суміш із фаз, що не змішуються, наприклад, води та олії).

Е600-699 — підсилювачі смаку та запаху.

Е900-999 — піногасники (запобігають утворенню піни або знижують його).

У ці групи, а також у нову групу ***Е1000***, входять глазурувачі, підсолоджувачі, розпушувачі та ін. Цей вид добавок заборонений в Україні!

Про шкоду, яку заподіюють харчові добавки, читайте в наступному «Діалозі».

ОГОЛОШЕННЯ

ЗАТ «Українські радіосистеми» повідомляє усіх користувачів послуги "Інтернет вдома" про припинення діяльності з надання послуг доступу до мережі Інтернет **з 10 травня 2011 року** та про припинення підключення до зазначених послуг **з 15 лютого 2011 року**. Разом з тим, ЗАТ "Українські радіосистеми" для забезпечення можливості безперебійного продовження надання абонентам послуги "Інтернет Вдома" уклав із ЗАТ "Київстар Дж.Ес.Ем." договір, відповідно до якого ЗАТ "Київстар Дж.Ес.Ем." буде продовжувати здійснювати надання послуги "Інтернет Вдома" на тих же умовах всім абонентам, які погодяться із заміною оператора, який надаватиме зазначену послугу. Згодою абонента на заміну оператора, зокрема, буде вважатися:

1) продовження користування ним послугою "Інтернет Вдома" після 1 березня (для абонентів міст **Хмельницький, Кам'янець-Подільській, Тернопіль, Чернігів, Севастополь та Чернівці**) та після 1 квітня (для абонентів інших населених пунктів);

2) відсутність до **10 травня 2011 року** письмових заяв таких абонентів про незгоду з заміною оператора.

Абоненти, які нададуть ЗАТ "Українські радіосистеми" письмові заяви про свою незгоду з заміною оператора, зможуть припинити договори з власної ініціативи у будь-який час з моменту опублікування цього оголошення та повернути сплачений ними аванс за користування зазначеною послугою без застосування будь-яких штрафних санкцій з боку ЗАТ "Українські радіосистеми". Усі договори з абонентами, які не погодяться на заміну оператора та не припинять дію таких договорів в односторонньому порядку з власної ініціативи, будуть припинені **10 травня 2011 року** у зв'язку з припиненням ЗАТ "Українські радіосистеми" діяльності з надання послуг доступу до мережі Інтернет.

ЗАТ «Українські радіосистеми», 04080, м.Київ, вул. Тульчинська,6

Повідомлення про результати проведення відкритих торгів

1. Замовник торгів: ТОВ "Краматорськтеплоенерго" код за ЄДРПОУ 34657789
1.1. Поштова адреса 84305, Україна Донецька обл. .м.Краматорськ, вул. Орджонікідзе,5.
1.2. Контактні телефони (06264) 3-97-07 факс 3-98-01, 3-14-06.
2. Інформація про предмет закупівлі: "Труба сталева".
3. Оголошення про проведення торгів опубліковане у газеті "Голос України" 05.01.2011 р. № 1 (5001).
4. Дата акцепту тендерної пропозиції, що визнана найкращою о 15.00 - 27.01.2011 р.
5. Вартість Договору поставки (з урахуванням ПДВ) 5 525 460,00грн.
6. Інформація про переможця: ПП "НВФ "Кароліна", код ЄДРПОУ 13469980
6.1. Юридичний адрес: 49006, м. Дніпропетровськ, вул.. Кронштадська, 8/1
6.2. Поштова адреса: 49006, м. Дніпропетровськ, вул.. Кронштадська, 8/1
6.3. Телефон / факс: (056) 372-20-27

Товариство з обмеженою відповідальністю «РУШ» повідомляє про втрату подарункових сертифікатів для здійснення покупки у лінії магазинів «Єва» в кількості 133 штуки. З метою запобігання використання втрачених сертифікатів повідомляємо, що товар може бути отриманий тільки по подарунковим сертифікатам, раніше придбаним через касу магазинів «Єва» у встановленому порядку.

Постановою Господарського суду Одеської області (65119,м.Одеса,пр.Шевченка,29) від 23.12.2010р. по справі № 7/505-10-5048 визнано банкрутом ФОП Бехтольд Костянтин Андрійович (м.Одеса, вул.Леваневського,9 кв.52 ІН 2568113977). Заяви приймаються в 30-денний термін.

Ухвалою господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 05.01.2011 р. по справі № 23/25 по ЗАТ «Конкорд» (39600, Полтавська обл., м. Кременчук, вул. Ярмаркова, б. 9, код ЄДРПОУ 31622782) призначено ліквідаційну комісію в складі: Шевчук Д. Б., Юрченко В. І., Чалап С. І.

Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 24.12.2010 року по справі №46/571-б порушено справу про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Голосіївський завод стінових матеріалів і конструкцій» (код ЄДРПОУ 04012359, 03039, м. Київ, вул. Голосіївська, 13; рахунок № 26004000118420 у ПАТ «КБ «Хрещатик», МФО 300670). Розпорядником майна призначено Кіцула Сергія Богдановича (ліцензія АВ № 081007 від 26.04.2006 р., ідентифікаційний номер 2898315636; 02167, м. Київ, вул. Лісківська, 28, кв. 15, т. 0672950803. Вимоги кредиторів до боржника приймаються протягом одного місяця з дати публікації цього оголошення.

Постановою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) від 24.01.2011 року по справі № 6/354-07 визнано банкрутом Приватне сільськогосподарське підприємство Агрофірма «Україна» (юридична адреса: 41820, Сумська обл., Білопільський район, с. Рижівка, вул. Ювілейна, 4, код 03777605, р/р 260074179 в СОД ПАТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 337483).
Ліквідатором банкрута призначена арбітражний керуючий Нагорнєва Тетяна Володимирівна (ліцензія АВ № 158303 від 19.10.2006 року; адреса: 40000, м. Суми, вул. Покровська, 1-б, оф.1, тел./факс (0542) 600787).

22.12.2010 року Господарським судом Закарпатської області (88000, м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2-а) порушено провадження в справі № 6/95 про банкрутство Державного підприємства «Дослідне господарство Закарпатського інституту агропромислового виробництва Української академії аграрних наук» (юридична адреса: м. Берегове, вул. Суворова, № 33, 90202, Закарпатська обл., (поштова/фактична адреса: Берегівський район, с. В. Бакта, пр. Свободи, 4, 90252, код ЄДРПОУ 00724815, р/р 26005060030801 в ВАТ «Сведбанк», МФО 300164).
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Бахтин Віталія Віталійовича (ліцензія серія АВ № 271634 від 29.12.2005 р.; м. Ужгород, пр. Свободи, буд. 50, кв.77).
Заяви кредиторів з вимогами до боржника прийматимуться Господарським судом Закарпатської області протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Ухвалами господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, б-р Шевченка, 307) від:
17.11.10 порушено провадження у справі № 10/2280 про банкрутство ФОП Бакрадзе Валентини Михайлівни (ід. номер 1787709500, м. Черкаси, вул. Г. Дніпра, 83, кв. 29), розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Звєздічева Максима Олександровича (м. Черкаси, б-р Шевченка, 132, кв. 16, ліц. АВ № 456401 від 03.03.09).
27.12.10 порушено провадження у справі № 10/2588 про банкрутство ПП «Мегаторгсервіс» (код ЄДРПОУ 36196815, м. Черкаси, вул. Г. Сталінграда, 20, кв. 375), розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Занька Миколу Миколайовича (ліц. АВ № 470327 від 29.03.10, м. Черкаси, вул. Г. Дніпра, 81, кв. 409).
Заяви кредиторів приймаються протягом 30-ти днів від дня публікації оголошення.

Господарським судом Запорізької області (м. Запоріжжя, 69001, вул. Шаумяна, буд. 4), Постановою від 20.01.2011 року по справі № 16/5/11 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Інсервіс -Плюс», код ЄДРПОУ 33471945, (69063, м. Запоріжжя, вул. Чекістів, 37/33, р/р 26008628401 в АТ «МетаБанк», МФО 313582) та відкрито ліквідаційну процедуру відповідно до ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Козлову Вікторію Олегівну, (Ліцензія Арбітражного керуючого серії АВ № 397275 від 30.09.2008 р., адреса: 69050, м. Запоріжжя, вул. Космічна, 99/60, т. (0612) 7010194, 233-96-83).
Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення.

1. Оголошення про проведення відкритих торгів

1. Замовник торгів: ТОВ "Краматорськтеплоенерго" код за ЄДРПОУ 34657789
1.1. Поштова адреса 84305, Україна Донецька обл..м.Краматорськ, вул. Орджонікідзе,5.
1.2. Контактні телефони (06264) 3-97-07, факс 3-14-06.
2. Інформація про процедуру закупівлі: "Шкаралупа пінополіуретанова для ізоляції трубопроводів"
3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: за поштовою адресою, надіславши письмовий запит або факс - повідомлення про бажання участі у відкритих торгах
4. Кінцевий термін подання - 2 березня 2011 року до 13-00.6.

Господарський суд Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-А) постановою від 26.01.11р. по справі № 21/8 Б/2011 визнав відсутнього боржника ПП "Фірма "Атіна-2007" (91000, м. Краснодон Луганської області, пл. Комсомольська, 1, ідент. Код 35381969) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Клінчев Олександр Анатолійович, ліцензія АВ № 307408 від 16.04.2004р.
Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення за адресою: 91042, м. Луганськ, кв. 50 лет Октября, 32, к. 2

Оголошення про проведення відкритих торгів

1. Замовник торгів: ТОВ "Краматорськтеплоенерго" код за ЄДРПОУ 34657789
1.1. Поштова адреса 84305, Україна Донецька обл..м.Краматорськ, вул. Орджонікідзе,5.
1.2. Контактні телефони (06264) 3-97-07, факс 3-14-06.
2. Інформація про процедуру закупівлі: Труби стальні безшовні для котельних установок і трубопроводів.
3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: за поштовою адресою, надіславши письмовий запит або факс - повідомлення про бажання участі у відкритих торгах
4. Кінцевий термін подання - 09 березня 2011 року до 13-00.6.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, буд. 4) визнано банкрутом приватного підприємця - фізичної особи Кишишян Олександра Георгійовича, код ЄДРПОУ 1817710356, 69035, м. Запоріжжя, вул. Панфіловців, буд. 10, кв. 13. Постанова Господарського суду Запорізької області від 20.12.2010 року у справі № 16/283/10. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чулакова П. І., ліцензія АВ № 347263 від 17.10.2007 року, адреса: 69027, м. Запоріжжя, вул. Урицького, буд. 15. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів.

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, бул. Артема, 157) Товариство:
● ТОВ «АТЛАНТ» (код за ЄДРПОУ 32116778, 83048, м. Донецьк, проспект Тітова, 15, по справі № 45/211б від 27.01.2011 р. про визнання боржника банкрутом, визнано банкрутом.
Визнано банкрутом відкрита ліквідаційна процедура та призначено ліквідатором по справі арбітражного керуючого Голобородько Сергія Олександровича (ліцензія серія АВ № 081164 від 27.07.2006 р., 83015, м. Донецьк, бул. Шкільний, б.16, кв.139, тел.: (050) 568-03-10).

Ухвалою Господарського суду Донецької області (вул. Артема, 157, м. Донецьк, 83048) від 22.11.2010 р. порушена справа № 5/181 Б про банкрутство Приватного підприємця Мосницький Анатолія Трифоновича, м. Горлівка (вул. Курільська, 42, м. Горлівка, Донецька область, 84601, ІНН 2241415633).
Постановою Господарського суду Донецької області від 18.01.2011 р. Приватний підприємець Мосницький Анатолій Трифонович, м. Горлівка, визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором по справі про банкрутство призначено Арбітражного керуючого Риговaнова Руслана Олександровича, ліцензія АВ № 456346 (ІНН 2724014716, який мешкає за адресою: вул. Свердлова, 10/1, м. Горлівка, Донецька обл., 84617).
Тел./факс (0624) 55-32-19.

Повідомлення про зміну тарифного плану, який встановлено в комерційних стартових пакетах передплаченого зв'язку «Київстар»

ЗАТ "Київстар Дж.Ес.Ем." інформує, що починаючи з 16.02.2011 року абоненти, які активують комерційні стартові пакети передплаченого зв'язку «Київстар», обслуговуватимуться на умовах тарифного плану «25 мільйонів».

Більш детальну інформацію про тарифний план «25 мільйонів» абоненти зможуть отримати за телефонами 466 (дзвінки з телефонних номерів мережі рухомого (мобільного) зв'язку «Київстар» не тарифікуються) (044) 466 24 66 (дзвінки з телефонних номерів мереж фіксованого зв'язку чи номерів мереж інших операторів рухомого (мобільного) зв'язку тарифікуються згідно з діючими тарифами), та на Інтернет-сайті: www.kyivstar.ua

ЗАТ «Київстар Дж.Ес.Ем.» Адреса: просп. Червонозоряний, 51, м. Київ, 03110,
Ліцензія Державного Комітету зв'язку та інформації України № 009503 від 12.04.2001р.

Постановою Господарського суду м. Києва від 17.01.2011 р. у справі № 50/24-б Товариство з обмеженою відповідальністю «БП» (код ЄДРПОУ 36356268, місцезнаходження - 03151, м. Київ, проспект Повітрофлотський, буд. 54), визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено Безручко Ярослава Леонідовича (ліцензія АВ № 456523 (від 13.05.2009 р.)
Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення за адресою: 01010, м. Київ, а/с 149.

Відкрите акціонерне товариство «Іванівське ремонтно-транспортне підприємство» (код 03755035, юридична адреса: 67240, Одеська обл., Іванівський р-н, смт. Петрівка, вул. Жовтнева, 1) повідомляє про своє припинення шляхом ліквідації за рішенням загальних зборів акціонерів від 31.08.2010 року.
Вимоги кредиторів пред'являються до ліквідаційної комісії протягом двох місяців від дня опублікування цього оголошення у порядку встановленому законодавством.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 02.12.2010 р. по справі № Б-19/238-10 приватне підприємство "МАКАМА" (код 34172661, м. Харків, вул. Артема, 4) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено Кузнєцову Оксану Анатоліївну (м. Харків, м-н Свободи, 8, к. 606, тел. (057)760-45-72).

Господарським судом Черкаської області (м. Черкаси, б-р Шевченка, 307) визнано боржника-суб'єкта підприємницької діяльності - фізичної особи Гелетка Володимира Васильовича, Черкаська обл., смт. Катеринопіль, вул. Комсомольська, 14, код 2312709136, банкрутом та відкрито процедуру його ліквідації.
Призначено ліквідатором банкрута арбітражного керуючого Ноговського Ігоря Леонідовича (ліцензія АВ № 547837 від 03.11.2010 р.).

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 19.01.11 р. по справі Б-27/336-10 визнано банкрутом ТОВ "Промислово-технічна компанія" (ЄДРПОУ 30259502, вул. Харківська, 27, м. Первомайський, Харківської обл., 64107) та відкрито ліквідаційну процедуру. Арбітражним керуючим призначено Шиндель Ю. І.; адреса для листування: вул. Харківська, 27, м. Первомайський, Харківської обл., 64107. Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Постановою Господарського суду Одеської області від 27.01.2011 р. у справі № 7/602-10-5571 визнано банкрутом приватне підприємство «Квадр Плюс» (м. Одеса, вул. Пантелеймонівська, 101/11, код ЄДРПОУ 34673397) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено голову ліквідаційної комісії Манькова В'ячеслава Миколайовича. Письмові заяви кредиторів направляти до Господарського суду Одеської області та ліквідатору впродовж тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Страхова компанія "БРОКБІЗНЕС"

у зв'язку з втратою полісів повідомляє **про визнання недійсними нижченаведені бланки ОСЦПВВНТЗ:**

Серії №№ ВС №№ 9356740-9356743, 9357930, 9357936, 7914218, 9088120, 7907716-7907717, 9091925-9091929

Серії №№ ВЕ №№ 2661133, 2661152, 2661169, 3820011, 3820036, 5596155, 5596217, 3819865, 3819946, 4342911, 4342915, 4342918-4342919, 4348570-4348571, 5596782, 2649790-2649792, 2799670, 2804943-2804944, 2804946-2804947, 2804969, 3818391-3818392,3818394, 2803252, 3810641, 3810783, 3810806, 4343043, 4347464, 4347602, 4348002, 5598013, 5598030, 8208260, 8209371

Всього у кількості 67 шт.

бланки спеціального державного зразка:

Серії №№ СГ №№ 394774, 394827, 394849, 394923-394925, 393285-393288, 385615-385616, 385620, 385638, 392314, 392316

Серії №№СД №№ 206965-206966, 206972, 206236, 206298, 206386, 213842, 213859-213860, 213939, 790056, 792966, 793365, 207503-207504, 213535, 213545, 213560, 213563, 629036, 629098, 629168, 206351, 206353, 213423-213424, 213430-213431, 213447-213450, 619153, 619200-619201, 619203, 619230-619231, 619855-619856, 798951, 798957-798958, 798974-798975, 798980

Серії №№ СЖ №№ 625664, 982543, 982554, 982563, 982575, 982582, 689262, 689269, 715207, 715224-715225, 628623, 628638, 628655, 689590, 715165, 715168, 715194

Серії №№ СЙ №№ 181547-181549, 231470, 232850, 231587, 232885

Серії №№ СЯ №№ 0723971-0723975

Всього у кількості 92шт.

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

Вища кваліфікаційна комісія суддів України, відповідно до підпункту 2 пункту 3 статті 74, пункту 1 статті 76, пункту 2, 3 статті 80 Закону України "Про судоустрій і статус суддів", повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидатів на посаду судді безстроково:

Бережного Сергія Дмитровича, Ратнікової Валентини Миколаївни, Британчука Володимира Васильовича, Ковальської Віри Володимирівни, Висоцької Валентини Степанівни, Літвінова Євгена Володимировича, Алейнікова Григорія Івановича, Жданової Валентини Сергіївни, Червинської Марини Євгенівни, Шроля Валентина Ростиславовича, Коровайка Олександра Івановича - Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ;

Плетньова Володимира Васильовича - апеляційного суду Харківської області; **Ковалюка Ярослава Юрійовича** - апеляційного суду Івано-Франківської області; **Підпалого Вячеслава Валерійовича** - Печерського районного суду міста Києва.

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, без опадів, лише в північній частині місцями невеликий мокрий сніг і дощ. На дорогах подекуди ожеледиця. Вітер південно-західний з переходом у північно-західний, 5—10 м/с. Температура вночі — від 4 градусів тепла до 4 морозу, вдень — 3—8 тепла, на Прикарпатті, в Одеській області та Криму 7—12 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 8 ЛЮТОГО

1546. Помер Мартін Лютер, діяч Реформації в Німеччині, основоположник нового віровчення — лютеранства. **1856.** Народилася Софія Русова, педагог і громадська діячка. У 1871 р. разом із сестрою організувала в Києві перший дитсадок. **1901.** У Полтаві з ініціативи В. Короленка, М. Коцюбинського та Панаса Мирного відкрито Народний дім імені Гоголя. **1930.** Американський астроном Клайд Уїльям Томбо відкрив планету Плутон. **1966.** Завершено видання першої Української Радянської Енциклопедії (в 17 томах).

Турнірна хроніка

Фрістайл. Дір-Веллі (США). Чемпіонат світу. Акробатика. 1. Чен Шуан (Китай) — 188,40; 2. Сю Ментао (Китай) — 188,23; **3. Ольга Волкова (Україна) — 178,59.**

Біатлон. Преск-Айсл (США). Кубок світу. 7-й етап. Спринт, 7,5 км. 1. Гелена Екгольм (Швеція) 20:38.7 (0+0); 2. Тора Бергер (Норвегія) — +8.8 (0+1); **3. Валентина Семеренко (Україна) — +19.4 (0+0).**

Дзюдо. Париж (Франція). Українець Георгій Зантарая став бронзовим призером етапу Кубка світу у вазі до 60 кг.

Хокей. Відкритий чемпіонат Білорусі. Екстраліга. «Неман» (Гродно) — «Шинник» (Бобруйськ). 6:1. «Металург» (Жлобин) — «Юність» (Мінськ). 3:1 (0:1, 2:0, 1:0). «Шахтар» (Солігорськ) — «Вітебськ». 6:2. «Гомель» — «Могильов». 5:2. «Металургс» (Лієпая) — «Брест». 4:3 от. «Сокіл» (Київ) — «Хімік-СКА» (Новополоцьк). 6:2.

«Юність» — 124 очки, «Німан» — 116, «Металург» — 105, «Шахтар» — 85, «Гомель» — 81, «Металургс» — 80, «Сокіл» — 76...

Футбол. Чемпіонат італійської Серії А. Наша увага була прикута до матчу за участю суперника донецького «Шахтаря» в 1/8 Ліги чемпіонів. «Інтер» (Мілан) — «Рома». 5:3. Голи: Снейдер, 3, Ето'О, 35, 63 (п), Мотта, 71, Камб'яссо, 90 — Сімпліціо, 13, Вучініч, 75, Лорія, 81. **«Рома»:** Жуліо Сержіо, Кассетті, Н. Бурдіссо, Жуан, Ріїсе, Де Россі, Перротта (Род. Таддеї, 67), Сімплісіо (Греко, 71), Вучініч, Борьелло, Менез (Лорія, 64).

Чемпіонат німецької Бундесліги. Супротивник харківського «Металіста» в 1/16 Ліги Європи клуб «Байєр» із Леверкузена поступився в гостях «Нюрнбергу» — 0:1. **«Байєр»:** Адлер, Кадлец, Швааб, Хююпя, Г. Кастро (Бендер, 76), Відаль, Рольфес, Рейнартц, Р. Аугусто (Сем, 59), Баллак (Дердійок, 67), Кіcслінг.

А суперник київського «Динамо» в 1/16 Ліги Європи «Бешикташ» у 20 турі чемпіонату Туреччини у Стамбулі приймав «Карабюкспор». **Нічия -1:1.** Голи: Чані, 59 (у власні ворота) — Еменіке, 55. **«Бешикташ»:** Арікан, Фернандеш (Куарежма, 61), Сівок, Гілберт, Нобре, Даг (Нецип, 61), Узульмес, Тораман, Ернст, Саброса, Алмейда.

Благородна спроба

Гандбольний клуб «Київ-Спартак», заснований видатним тренером Ігорем Турчиним у 1962 році, відроджується. Про це заявили учасники прес-конференції на тему: «Гандбольний клуб «Київ-Спартак імені Ігоря Турчина». Відродження легенди». Нове керівництво Київської міської державної адміністрації прийняло рішення відродити колишню славу легендарного київського жіночого гандбольного клубу й обіцяє зробити для цього все можливе.

Президент ГК «Київ-Спартак» олімпійська чемпіонка (вигравала цей титул двічі) **Зінаїда Турчина** повідомила про перші кроки клубу до досягнення поставленої мети: на посаду головного тренера ГК «Київ-Спартак» запрошено провідного тренера — киянина Валерія Войналовича.

«За знаменитий київський колектив запрошені виступати колишні спартаківки, котрі нині грають у зарубіжних клубах. Зокрема, йдеться про Олену Циґицю, яка вже дала згоду. Обіцяє допомогти клубові у зведенні власного ігрового залу один італійський інвестор. В ідеалі ми хочемо відродити колишню систему «Спартака» (ДЮСШ, спортивний ліцей, перша і друга команди клубу), яка діяла за часів Ігоря Турчина», — сказала найкраща гандболістка світу минулого століття.

Катерина перемогу несе

Теніс. Гельсінгборг. Кубок Федерації. Друга світова група. **Швеція—Україна. 2:3.**

5 лютого. Софія Арвідссон — Леся Царенко. 6:3, 6:2. Йоганна Ларссон — Катерина Бондаренко. 6:7(2), 6:7(5). **6 лютого.** Софія Арвідссон — Катерина Бондаренко. 6:7, 4:6. Йоганна Ларссон — Леся Царенко. 6:7, 6:2, 6:3. Арвідссон/Ларссон — Бондаренко/Ольга Савчук. 5:7, 2:6.

За відсутності травмованої Альони Бондаренко з обов'язками першого номера збірної України відмінно впоралася її молодша сестра Катерина **(на знімку)**. Великою мірою саме завдяки її високій концентрації і налаштованості на боротьбу було здобуто цю нелегку перемогу.

Тепер наша збірна зіграє у плей-оф Світової групи. Суперник українок визначиться дещо пізніше, а поєдинок відбудеться 16—17 квітня. Серед потенційних суперників тенісистки Франції, Австралії, Словаччини та США.

Фото з архіву «Голосу України».

Наші треті!

Ерзурум (Туреччина). Позавчора завершилися зимові Всесвітні студентські ігри. В останні дні українські спортсмени порадували нас здобутими нагородами — двома золотими.

Біатлон. Змішана естафета (жінки 2х6 км + чоловіки 2х7,5 км). **1. Україна (Світлана Криончук, Віта Семеренко, Олег Бережний, Сергій Семенов) — 1:24.58,6; Масовий старт, 15 км. 1. Артем Прима (Україна) — 41:22.2.** Давайте згадаємо всіх наших спортсменів, котрі здобували нагороди: індивідуальні — Артем Прима — 2 золоті і срібна, Віта Семеренко — 2 золоті, Сергій Семенов — «золото» та «срібло», Катерина Григоренко — срібна та дві бронзові, Аннамарі Чундак — срібна; лижна естафета (Катерина Григоренко, Марина Анцибор, Зоя Заведеєва) — «срібло»; біатлонна змішана естафета (склад учасників читайте вище) — «золото»; лижний парний спринт (Іван Білосюк, Катерина Григоренко) — «бронза»; спортивні танці (Надія Фроленкова/Михайло Касало) — «бронза».

Отже, в медальному заліку українські студенти фінішували на третьому місці!

Росія — 14 золотих медалей, 14 срібних, 11 бронзових; Корея — 7,3,5; **УКРАЇНА — 6,5,4;** Словаччина — 5,0,3; Франція — 4,4,5; Японія — 4,3,3; США — 4,2,0; Китай — 3,3,4; Німеччина — 3,3,1; Чехія — 2,2,3; Словенія — 2,2,3; Швейцарія — 2,1,2; Австрія — 2,1,1; Канада — 1,3,1; Італія — 1, 2, 4; Фінляндія — 1,2,0; Казахстан — 1,0,5; Велика Британія — 1,0,0; Польща — 0,6,2; Швеція — 0,2,2; Болгарія — 0,2,2; Білорусь — 0,1,1; Туреччина — 0,1,0; Іспанія — 0,1,0; Угорщина — 0,0,1.

Наступна XXVI зимова Універсіада відбудеться 2013 року в місті Марибор (Словенія).

Приз поїде в Україну

Футбол. Ельче (Іспанія). «Кубок Сонця». Матч 1/2 фіналу.

«Шахтар» (Україна, Донецьк) — «Русенборг» (Норвегія, Тронхейм). 4:1. Голи: Адріано, 4, Коста,17, Мхітарян, 28, Віллііан, 73 (п) — Осен, 66.

«Шахтар»: П'ятов (Худжамов, 62), Срна, Чигринський (Кучер, 46), Ракицький, Рац, Гюбшман (Степаненко, 46), Мхітарян, Коста (Тейшейра, 62), Жадсон (Едуардо, 46), Вілліан, Адріано (Морено, 71).

Учора в фінальному матчі зустрілися львівські «Карпати» і донецький «Шахтар». Поєдинок розпочався, коли це число нашої газети вже друкувалося. Тож результат і деталі фіналу опублікуємо пізніше.

«Дніпро» зіграє з варшав'янами

Іспанія. Кубок Марбельї. Півфінали. «Полонія» (Польща, Варшава) — «Зеніт» (Росія, Санкт-Петербург). 1:0 (Смолярек, 9).

«Дніпро» — «Спарта» (Чехія, Прага). 2:2 (пенальті — 9:8). Голи: Гладкий, 23, Чеберячко, 90 — Квеке, 75, Земан, 83.

«Дніпро»: Лаштувка, Інкум, Чеберячко, Рівас, Феррейра, Назаренко (Джуліано, 46), Ротань, Кравченко, Льопа, Коноплянка (Назаренко, 75), Гладкий.

Фінал: «Дніпро» — «Полонія» відбудеться сьогодні.

Сильнішого визначили пенальті

Марбелья (Іспанія). Контрольний матч. **«Динамо» (Україна, Київ) — «Зестафоні» (Грузія). 2:2 (пенальті — 5:4). Голи:** Ярмоленко, 15, Мілевський, 39 — Горгіашвілі, 68, Цинамдзгаришвілі, 79.

«Динамо»: Шовковський (Коваль, 46), Сілва, Юссуф, Михалик, Алмейда (Бетао, 60), Вукоєвич, Єременко, Гусєв (Гільєрме, 60), Шевченко, Ярмоленко (Гармаш, 81), Мілевський (Кравець, 60).

До речі, суперник динамівців добре знайомий українським уболівальникам. Адже він змагався із львівськими «Карпатами» у третьому кваліфікаційному раунді поточної Ліги Європи. Львів'яни тоді здобули дві мінімальні перемоги і вийшли до раунду плей-оф, де обіграли стамбульський «Галатасарай».

І ще інформація: «Зестафоні» — бронзовий призер попереднього чемпіонату Грузії, а в нинішньому — лідер турніру.

У Львові презентували «Зіркові історії успіху»

У найбільшій львівській книгарні «Є» відбулася презентація дитячої книги «Зіркові історії успіху», на сторінках якої — 13 розповідей найвідоміших спортсменів країни. Ця книга є спільним проектом «Видавництва Старого Лева» та Фонду підтримки молодіжного та олімпійського плавання. На презентації були присутні два герої, два спортсмени — Денис Силантьєв та Василь Вірастюк.

За словами упорядника книги, головного редактора «Видавництва Старого Лева» Мар'яни Савки, книга виникла з ініціативи дружини Дениса Силантьєва — Інни. «Книга народжувалася 9 місяців. Ілюстрації до неї виконав один з найкращих коміксистів України Ігор Баранько. У книзі про свої досягнення та успіхи розповідають: Денис Силантьєв, Сергій Бубка, Ганна Безсонова, Наталія Добринська, Ірина Мерлені, Василь Вірастюк, Яна Клочкова, Вадим Гутцайт, Василь Ломаченко, Олександр Волков, Ганна Сорокіна, Олена Костевич, Андрій Гусін», — зазначила Мар'яна Савка.

Кожна розповідь у книзі ведеться від першої особи, у приватній довірливій формі спортсмени діляться найцікавішими історіями зі свого дитинства, відзначають ключові моменти життя та спортивної кар'єри, а також дають читачам поради, розповідають про свої правила та принципи.

Книга вийшла тиражем у 5 тис. примірників, має 85 повнокольорних сторінок. «Зіркові історії успіху» оформлені як подарункове видання, у книгарнях коштуватимуть близько 60 грн. По завершенні презентації та публічної дискусії про проблеми та перспективи вітчизняного спорту обидва спортсмени дали автографи усім бажаючим...

Фото Євгена КРАВСА.

З медалями і рекордом

Легка атлетика. Учасник перших юнацьких Олімпійських ігор у Сінгапурі вінничанин Вадим Адамчук став переможцем чемпіонату України у закритих приміщеннях серед представників ДЮСШ у Запоріжжі. Хлопець не лише здобув золоту медаль, а й установив новий юнацький рекорд країни у п'ятиборстві, набравши в підсумку на всіх етапах 4090 очок.

Вадим був першим майже на всіх етапах (біг з бар'єрами, стрибки у довжину та висоту, штовхання ядра) і тільки в бігу на тисячу метрів фінішував другим. «Попереду в нашого перспективного багатоборця ще низка змагань, найголовнішим з яких буде чемпіонат світу з восьмиборства у Франції в липні нинішнього року», — каже заслужений тренер України з легкої атлетики Віктор Постемський.

Загалом вінничани повернулися з чемпіонату з чотирма нагородами. Ще одну золоту медаль виборов вихованець Вінницької спеціалізованої ДЮСШ олімпійського резерву «Колос» Валентин Чорноострівський. Срібна нагорода дісталася Сергію Козловському, бронзова — Ігорю Звонському.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Вирішальна роль гостинності

У гірськолижному комплексі «Мигове» (Вижницький район, Чернівецька область) наприкінці лютого відбудуться міжнародні змагання з гірськолижного спорту серед спортсменів-інвалідів, які організував Фонд підтримки інвалідного спорту. За право проведення турніру змагалися карпатські гірськолижні курорти та «Буковель». Однак буковинська гостинність зіграла вирішальну роль у виборі організаторів. Кубок співдружності слов'янських народів серед спортсменів-інвалідів «Відкритий кубок Мигового» збере на Буковині близько 50 учасників із 13 слов'янських країн, а також Бельгії, Іспанії та Австрії. Україну представлятимуть два параолімпійці з Києва. Це буде перший параолімпійський турнір європейського рівня в Україні. Організатори змагань сподіваються привернути увагу до параолімпійського гірськолижного спорту і мають надії, що «Відкритий кубок Мигового» стане рейтинговим і проводитиметься щороку.

Сергій СУЛИМА.

Над номером працювали:
Леонід БРОВЧЕНКО,
Олександр СУСЛЕНКО, Оксана КАЛУГІНА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775,
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2011 рік:
для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн.,
для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 19154

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

